[illegible]

கள்வர் கோமகன்

[illegible]

JL
Y59 211.1CPM 211, N30 1CL
N30
212719.

REGISTERED No. M 2402.

உ

கணபதி துணை.

OCT. & NOV. 1920. [illegible] பத்திரிகை.

[illegible]ர் நேசன்.

மாதத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

ஆசிரியர்:—தி. மு. [illegible]

மலர் 2.	[illegible]	5&6

உட்பொருள். பக்கம்.

[illegible] ... 129
[illegible] ... 133
[illegible] ... 136
[illegible]—[illegible] 138
[illegible] ... ...
[illegible] ... 145
[illegible] ... 147
[illegible] 148
[illegible] ... 150
[illegible] ... 154
[illegible] ... 158

[illegible] ... 161
[illegible] ... 172
[illegible] ... 173
[illegible]—[illegible] 177
[illegible] ... 180
[illegible] 187

12 MAR 1930

கள்வர் கோமான்.

பெருங்கொடைவள்ளல்கள்.

ரு. இராவ்பகதூர் P.S. இராசப்பா விசயதேவர் அவர்கள்	பாப்பநாடு
V. A. வீரைய வாண்டையார்	பூண்டி
பெ. ஆதிமுத்து ஒச்சரையர்	பாலகிருட்டிணபுரம்
N. ஆதிமூலவாண்டையார்	கோச்சிவம்
S. வீரைய வாண்டையார்	"

பாதுகாப்புவள்ளல்கள்.

ரு. அ. செ. மாரியப்ப கவிரிகொண்டார் அவர்கள்	சோழபாண்டி
S. குமாரசாமி மேற்கொண்டார்	[illegible]
மு. பாலகோதண்டபாணி சேதிராயர்	இளங்காடு
மு. கணபதி சேதிராயர்	"
சி. ரா. ஓசை வாண்டையார்	குறிச்சி
M. செல்லப்பெருமாள் நாட்டார்	செம்பழனி
M. N. இராமசாமி நாட்டார்	மருதூர்
அப்பு வாண்டையார்	புளியக்குடி
S. சோமசுந்தர சக்கரநாட்டார்	சிங்கப்பூர்
A. L. S. சுந்தரம்பிள்ளை	ம்யோசவா (பர்மா)

வையச்சேரிநாட்டு

லோகாமிர்த ஔஷதம்

வம்ச பரம்பரையானது.

தனவான்களே! (என் குடும்பத்தில்) [illegible] சோகைப்பாண்டு, மருந்துக்கப்[illegible], தேகம் கை கால்களில் வீக்கம், வலி, எரிச்சல், பல்ஹீனம், அஜீர்ணம், [illegible] அக்கினிமந்தம், புளித்த ஏப்பம், வயிறுப்பாட்டல், வயிற்றுவலி, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

4 வாரம் 28 நாள் [illegible] மருந்தின் விலை ரூ. 2—0—0

வி. பி. செலவு [illegible]

வி. பி. [illegible] முன்னதாக அனுப்பவேண்டும்.

V. நாகரெத்தின அய்யர்

வையச்சேரிநாடு [illegible], தஞ்சை ஜில்லா.

ஓம்

சத்தியத்திலும் சிறந்த தருமமில்லை

ஞானோதயம்.

பத்திராதிபர் விக்ஞாபனம்.

பிரம்மஞான சபையின்கண் நந்தமிழ்நாட்டெல்லை முழுவதும் போற்றும் பெருமையாம் நல்குடிப்பிறப்பும் அகிலவிதைக்குந் தாயென முண்டகோபநிடதத்தால் கூறியழைக்கப்படுவதும், இந்நாட்களில் உலகமெங்கும் பரவி உலகினர் துறவியர் யாவருக்கும் 'கண்ணின் கருமணிபோல்' உயிர்நிலையாயிருப்பதும், பார்ப்போர், கேட்போர், கருதுவோரான முத்திறத்தார்க்கும் பேரானந்தம் விளைவிப்பதும் ஆகிய பிரமவித்தையெனும் குறைவிலாச் செல்வப் பெருக்கும், எம்மதங்கட்கும் சம்மதமான பேராராய்ச்சி எனப்படும் நடுநிலைமையை நாட்டி எங்கும் பெருங்குணம் பேருதவிச் செங்கோலாட்சியாம் அதிகாரமஹிமையை யடைவதற்கே யுதவும் அதிசயபாரமியவாய்ப்பும் உற்ற நமது "ஞானோதயம்" எனும் சிறு நாமம் பெற்ற பத்திரிகையாம் இவ்விளங் குமாரன் முதலில் குழவிப் பருவம், பின்னர் மதலைப் பருவம் இவை நீங்கி இச்சமயத்தில் குமாரப்பருவமடைந்தவுடன் எமது பாதுகாவலினுற்றனன். இளங்குழவிப் பருவத்தில் திருவாரூர், காரைக்கால் முதலியவிடங்களில் பலராலும் வளர்க்கப்பட்டு மதலைநாளில் மதுரைமாநகரில் வந்தெய்தி, அங்கு காலஞ்சென்ற பெருந்தகை, அருமை நண்பரான ப. நாராயணய்யரவர்களால் அணியலங்கார உடையாதிச்சிறப்புடன், எவரும் கண்ணுற்றானந்தம் பெற நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாய்வளர்ச்சியடைந்துவந்தனன் இனியிப்பொழுது குமாரப்பருவமடைந்துவிளங்கும் இத்தருணத்தில் எனக்குப்

பெருமையும் சிறப்பும் தருதற்கே என்னில்லம் புகுந்து நிற்கின்றனன்.

இவ்விலங்கை யுயர்வுடை அரசிளங்குமரனை என் பிள்ளையெனக் கருதிப் போற்றிவரும் பாக்கியம் பெற்றதனால் யான் பேரானந்தக் களிப்புற்றவனாகினேனாயினும், அவனது உன்மைப் பிறப்பையும் இனியடைய விருக்கும் மகிமையையும் உற்று நோக்கி யான் இத்தகைப் பெரும் பொறுப்பைத் தாங்கி நடாத்தி வருதற்குரிய பேராண்மையும் பெருந்திறனும் உடையவனல்லனாதலின், எனக்கு வம்பெனப் பழுத்த யிக்கடமையின் தாங்கற்கரிய பாரத்தால் கவலையும் அதைரியமும் அடைந்தே நிற்கின்றனனென்பதை யறியாதார் எனது நண்பரில் எவருமிரார். கடமை பெரிது, ஆற்றல் சிறிதென்பதை யுணர்ந்தும், இப்பத்திரிகைக்கு சென்ற சில வருடங்களில் ஏற்பட்ட துர்க்கதிகளையும், காலந்தவறாது வெளி வரற்குற்ற இடையூறுகளையும் நோக்கி என் மனத்தளர்ச்சியை ஒருவாறு வெளிக்காட்டாதடக்கி, இவ்விளமைப்பருவக்காளை குறைவற்ற சீர்வளர்ச்சி பெற்றோங்கி வளர்ந்துவந்தாலன்றோ நம்பிரமஞானத் தமிழநாட்டரசின் செங்கோலோங்கிப் பெருகுமெனும் ஒரே நோக்கத்திலாழ்ந்து 'ஆவல் துன்பமறியாதெனும்' பழமொழிக் கிணங்கப் பெருந் துணிவுகொண்டு இதன் போஷணைக்கேற்பட்ட செவிலித் தாயாகிக்காப்பாற்றி வர முன்வந்தனன் என்பதேயுண்மை.

இக்கருத்தையு மிந்நிலையுமுணர்ந்திருக்கும் நமது மகா சபையங்கத்தினர் யாவரும் இதற்குற்ற துணையாய் ஏற்ற உதவிகளை இடைவிடாது புரிந்து வருவரென்பதில் எனக்கு யாதும் ஐயப்பாடில்லை. நந்தமிழ்நாட்டு நேயர் யாவரும் பேரூக்கமும் பெருமுயற்சியுங் கொடுத் தம்மபிமானத்தைக் காரியத்தால் என்மாட்டுக் காட்டவெழுந்தாலன்றி இப்பெருங் காரியம் என்னொருவனால் ஆகுமோ? ஆகவேயாகாது. அத

லின் இதை யாவருக்கும் பொதுவாயும், எல்லோர் பெயராலும் சகலரும் ஏற்படுத்திய காரியஸ்தனும் கருத்தாளியுமாயும், உடம்பில் சகல அங்கங்களும் தனித்தனிச் செய்து கொள்ளவேண்டிய போஜன வியவஹாரத்தை அதது செய்வதற் கொழியாமைபற்றி அத்தனைக்குமாக வாய் ஒன்று உணவை யுட்கொள்ளுதல்போலும், நான் செய்துவர முன்வந்தவனேயன்றி வேறன்றென்பதே யுண்மை. ஆகவே இப்பெருந் திருத் தொண்டிற்குரிய உதவிகளை இத்தமிழ் நாட்டின் உயர்வைக் கருத்தில்வைக்கு மபிமானிகள் யாவரும் காலந்தாழ்க்காதுடனே புரிந்துவரத் துணிவார்களாக. எல்லாம் வல்ல இறைவனும் இந்நற்பெருங்காரியத்தில் என்னைப் பிரேரணை செய்ததுபோல் அனைவரிடத்திலும் மனங்களில் தூண்டுதலைப் பெய்வித்து தன் திருவருளை யிப்பத்திரிகை யின்மீது நாட்டுவதாக!

இனி யான் மேற்கூறியதுபோல இப்பத்திரிகையும் வர வர வளர்ச்சியடைந்து வந்து இப்பொழுது விசேடப் பருவவொய்யாரமுடையதுவா யிருத்தலின் அதற்கேற்ற சுறுசுறுப்பு முத்ஸாஹமுங் கொண்டு நடித்து வருதலை நாமனைவருங் கண்டுகளிக்க வேண்டுமன்றோ! குழந்தை வாலிபனும்பொழுது முன்னிலு மதிக ஆட்டமு நாட்டமும், கை, கால், தோள்வலிக் கேற்றபடி அதி துணிவுற்ற செயல்களுங் காட்டி வருவனன்றோ! அத்தன்மைபோல் இந்நாள் முதல் சில புதுவழிகள், வியவஹாரங்களை இதில் ஏற்படுத்தி வெளியிட வுத்தேசித்திருக்கின்றனன்.

உலகெங்கும் நிலைபெற்றுக் காரியம் நடாத்திவரும் நமது மகாசபையின் தலைவர்களின் வாக்குகளை சிறிது கூடியமட்டில் அப்போதைக்கப்போது உடனே யாவருக்குந் தெரியும்படி, தமிழில் இப்பத்திரிகையில் வெளிவரச்செய்தல் ஒன்று.

(2) இச்சபையின் வியவஹாரங்கள் கேவலம் உலக யோசனைமட்டும் பெற்று நிகழ்தலன்றி, எவ்வித்தையினு மேலாய பிரமவித்தையின் வாசனைகொண்டு நடத்தப் படுகின்றமையின், நமது சகலகாரியாதிகளிலும், தத்துவ விசாரணங்களிலும் எப்பொழுதும் நமக்கேற்படும் சந்தேகங்களிற்கெல்லாம் தக்க சமாதானங்கள் கோறுவோர்க்கு அவைகிட்டுவழியுண்டாதலின் அவற்றை நம் நாடு முழுவதிலும் பல நண்பர்கட்கு அவரவரது கல்வி, கேழ்வி, காரியாதிகளில் ஆங்காங்கு தென்படும் சந்தேகங்களை பத்திரிகைக்கு எழுதினால் அதற்குத் தக்க விடைகளை, இச்சபையில் நமது நாட்டுக்கு முக்கியஸ்தர்களான ஸர், தி, சதாசிவய்யர் அவர்கள், ஸ்ரீமான் ராமச்சந்திர ரூயர், இப்படியே இவர்களுக்கு மேலோர்களான அனுபவஸ்தர் அனுபவிகளுக்கும் சமயம் நேர்ந்துழி அவசியம் வரும்பொழுது எழுதி, பதில்களைத் தெரிந்துகொண்டு பத்திரிகை வாயிலாய் தெரிவித்தல்.

(3) சிறுவர்கட்கான பக்கமொன்று ஏற்படுத்தி அதில் அவரது அபிவிருத்தி, நமது வீடுகளில் குழவிகளை வளர்த்தி நடத்திவரு முறைகள் முதலியவற்றைப் பற்றிய விவரங்களை காட்டிவரல்.

(4) பெண்களின் அபிவிர்த்தி யுயர்வுகளுக் கேற்ற முறைகளைப் பேசுதல்.

(5) கீழ் ஜாதியாரின் முன்னேற்றத்தை யுண்டாக்கு முயற்சிகளைக் காட்டிவரல்.

(6) இந்நாட்டினில் நம் வீடு வாசற் சுற்றுப்புறங்களில் நமது வியாதியின்மையும் பரிசுத்தியு முண்டாதற்கின்றியமையாதனவாகிய சுகாதார முறைகளை யுணர்த்துவது.

(7) இவ்விந்திய நாட்டின் பூர்வகால சரித்திரத்துட சம்பந்தப்பட்டதும், நமது தத்துவாராய்ச்சியும் உண்மை

ஞான வொழுக்கமும் மேலோங்குதற்குக் கியலுமாறு நமக்குணர்வுறுத்துவதும், இம்மஹாசபை யாரம்பமுதல் நாளது வரை அதன் தலைவர்களால் அவ்வப்போழ்து தமது ஞானப் பேற்றுடை திருஷ்டியால் கண்டுணரப்பெற்ற விஷயமுமான நமது ஆரிய மகாவர்க்க முதலியவற்றின் சென்றகால வருங்காலங்களை யுணர்த்தும் புராண வரலாறுகளைச் சிறிது சிறிதாய் வெளியிடல்.

(8) இம்மஹாசபைத் தலைவர்களா லியற்றப்பெற்ற நூல்களில் சாத்தியமானவற்றுள் சிறு சிறு புத்தகங்களில் தமிழில் மொழி பெயர்ப்பித்து, முடியும்பொழுதெல்லாம் அவர் மொழிகளுக்கு ஆங்காங்கு தேவார திருவாசகம், திருவாய்மொழி முதலிய நம்பெரியோர் நூற்களினின்றும் மேற்கோள்களுடன் இப்பத்திரிகையில் மாதந்தோறும் வெளிவரும்படி செய்தல்.

இவ்வழிகளுமின்னுங் காலஞ்செல்லும்பொழுது தோன்றும் இவைபோன்ற நூதனமானவைகளும் இப்பத்திரிகையினுட் பதிந்து விளங்கி இஃது யாவருக்கும் பயன்படும்படி அதிகப் பிரகாசம் பெற்றுலாவி வரவேண்டுமென்பது எனது கோரிக்கையாதலின் அதற்கெனப் பலரும் என்னொடு சேர்ந்துழைக்குமாறு உத்ஸாஹமடைதற் பொருட்டு இதன் வருஷாந்தரச் சந்தாவை முன்னிருந்த தொகையின் ரூபாய் இரண்டிலிருந்து ஒன்று குறைத்துள்ளேன். வருடத்திற் கொரு ரூபாய் பணத்தை மேற்காட்டியபடி பல சிறந்த பெருங்காரியங்களுடைய இந்நற்றிரு தொண்டினிமித்தம் சிலவழிக்கப் பின்வாங்குவோரும் நம் நாட்டபிமானிகளாவரோ? இத்துணையற்ப சகாயம் செய்ய முன் வாராதவரும் இந்நன்ஞீட்டு அங்கத்திற்குள்கிடைக்கப் பெருவரென்றெண்ணுதலுங்கூடுமோ? தமிழைக் கற்றுணர்ந்தோர், ஆங்கிலத்தில் பெருமுயற்சியுற்றவராயினும், தமிழ் நந்தாய்ப்பாஷையென வதில் அபிமான

மிழுக்காதோர், இப்பிரமஞான பேராராய்ச்சியின் வழிப்பட்டு அதனை நாடெங்கும் பரவச்செய்யும் ஆவலும் தொழிலும் பூண்டோர் தமக்கு அத்துணைப் பெரும்பயன் விளைத்துக் கொள்வதற்கு சென்ற காலத்திய முயற்சியும் பக்குவமின்மையாலிப்பொழுது இயலா நிலைமையிலுள்ளோராயினும், பிறராவது தம்மைப்போல்ச் சௌகரியமும் திறமையுமில்லாமற் போய்விடாமல் அவரை இந்நற்பெருங் காரியத்திலுழைக்கும்படி தூண்டி வருதல் மட்டுமாவது தந்தொழிலாகக் கொள்ளல் அவசியம் என உணர்வோர், ஆகிய இத்தகையினர் அனைவரும் இப்பத்திரிகைக்குச் சந்தாதாரராகி விடுதலும், இவற்றுள்ளும் கல்வியறிவு, கேள்வியுடையோர் விசேட உத்ஸாகத்தோடு பிறரைத் தூண்டியும், விஷயதானமாகிய பேருதவிகளை யீந்து வருதலும் வேண்டுமென்பதைப் பன்முறையும் யான் வழுத்துங் கடமைப்பாடுடையேன்.

இங்ஙனம்

பத்திராதிபன்.

உ

தயவு செய்யுங்கள்.

சகோதரர்களே!

ஐப்பசி, கார்த்திகை, மார்கழி இந்த மாதங்களின் பத்திரிகைகள் அச்சியற்றித் தயாராயிருக்கின்றன. தபாலில் அனுப்புவதற்குப் பணமில்லாமையால் அனுப்பப்படவில்லை. தயவுசெய்து அடியில் கண்ட விலாசத்துக்கு சந்தா தொகையை அனுப்பி மேற்படி பத்திரிகைகளை தபாலில் அனுப்பும்படி செய்யவேண்டுமாய் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கின்றேம்.

மு. சுவாமிநாத மாதவராயர்
கள்வர்கோமான் பத்திராதிபர்
திருக்களர் P. O.
திருத்துறைப்பூண்டி வழி
தஞ்சாவூர் ஜில்லா.

12 MAR 1930

உ

கணபதி துணை.

"கள்ளர் கோமான்"

[தமிழ் மாதப் பத்திரிகை]

பத்திராசிரியர்:- திரு. அ. வேலுசாமித்தேவர்.

மலர்-உ.	அகில ஆன்ற பட்டாபிஷேகங்கள்	இதழ்-அ.

கள்ளர்கள் பிழைக்கும் வழியும் சீர்திருத்தமும்.

அன்பிற் சிறந்த கள்ளர்களே!

(1) நம்முடைய கருணை தங்கிய கவர்ன்மெண்டாரவர்களிடம் அனுமதி பெற்றுக்கொண்டு பதினாயிரம் [10000] கள்ளர்களுக்குக் குறையாமல் இராணுவத்தில் சேர்ந்து, நம்முடைய வீரக்குலமுறைக் "சிப்பாய், நாயக், ஹவல்தார், ஜமேதார், சுபேதார், சுபேதார்மேஜர்" முதலிய பதவிகளைப் பெற்று, ஊரையெல்லாம் வெறி பிடிக்காமல் பிரசாரத்தோடு விசுவாசமாய் வெற்றிவீரர்களாய் வாழ முயற்சி செய்யுங்கள். நமது அரசாங்கத்தார் "இராணுவவீரர்களையும், அவர்களுடைய குடும்பத்தார்களையும்" தங்களுடைய பிள்ளைகளைப் போலவே பாதுகாத்து வருகின்றார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாததல்ல. நாம் உத்தியோகத்திலிருக்கும் காலங்களில் நம்முடைய வேலைத் திறமைக்குத் தக்க சம்பளம் கொடுக்கிறார்கள். நம்முடைய பிள்ளைகளை இனாமாய்ப் படிக்கவைக்கிறார்கள். நாம் வேலையினின்று நீங்கிய காலமுதல் நம்முடைய ஆயுள் பரியந்தம் இனாம் சம்பளம் (பென்ஷன்) கொடுக்கிறார்கள். அன்றியும் பயிர்செய்வதற்குப் போதுமான (புறம்போக்கு) நிலங்களையும் தர்மமாக கொடுக்கிறார்கள். நாம் போர்முனையில் இறந்துவிட்டால் நம்முடைய குடும்பத்தார்களுக்கு

இரும் சம்பளங்கொடுத்துக் காப்பாற்றுகிறார்கள். தாய் தகப்பன்களிடத்திலிருந்து குழந்தைகளுக்கு எவ்வளவு சலுகையுண்டோ அவ்வளவு சலுகை அரசாங்கத்தாரிடத்தில் நமக்கு உண்டு. இனி போர் முதலியவை நமக்கு னம் வருமே என்று நினைக்கக்கூடும். மாறும் எப்படி பிறந்த அவ்வாறு ஏற்படாமல் எங்கிருந்தாலும் மரணம் வருங்காலத்தில் வந்தே தீரும். இவ்விருந்தால் ம ர ண ம் வராதென்பதில்லை. போர் முனையிலிருப்பவர் வீர சுவர்க்கமடைவர்; இந்த எண்ணேருக்கு இடைக்கக்கூடியதாகுமல்ல. வீட்டிலிருந்து போர் நாகமடைவர்; இன்று எல்லோருமடையும் கதியே. நம்முடைய முன்னோர்கள் போர் வீரனாகவே விளங்கினார்களென்பதும்; அவர்களில் பெரும்பாலோர் வீர சுவர்க்க மடைந்தார்களென்பதும்; வீர அவர்க்க மடைந்தவை கல்லைக் குறித்து வீரக்கல் நாட்டி, அக்கல்லையே தெய்வமாக வணங்கி வந்தார்களென்பதும் பல நூற்களினுலும் கிலாசெப்பு சாதனங்களினுலும் காணக்கிடக்கின்றன. நமது அரசாங்க இராணுவத்தில் "கள்ளர்" என்னும் வகுப்பினர் சேர்ந்து பட்டாளமே புதியதாக்கின்றனர். ஆகையால் நம் சமூகத்தவர்களில் பதினாயிரம் (10000) பேருக்குக் குறையாமல் இராணுவத்தில் சேர்ந்து போர் வீரர்களாய் விளங்க முயற்சி செய்வார்களாக (வைக்கமது கைவிடேல்.)

(2) நமது காருண்ய கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் நம்மவர்களில் பெரும்பாலோர் படிக்காதிருத்தலை நன்குணர்ந்து, அவர்களுடைய பிள்ளைகளைப் படிக்கவைப்பதற்கு பெருமுயற்சி செய்கின்றார்கள். நம்மவர்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கூடங்களுக்கு அனுப்பாமல் "கண்ணி, தட்டு" முதலிய கருவிகளைக்கொண்டு பறவைகள் பிடிக்கவும்; "தூண்டில், பச்சா, பறி, வலைத்தாம்பு, வலை" முதலிய கருவிகளைக்கொண்டு மீன்கள் பிடிக்கவும்; "முயல்" முதலிய மிருகங்கள் பிடிக்கவும்; "ஆடு, மாடு" முதலியன மேய்க்கவும்; "கூலிவேலைகள்" செய்யவும் அனுப்புகிறார்கள். பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்புங்களென்றால் எங்கள் பிள்ளைகள் படித்து உத்தியோகம் பண்ணப்போகிறதா? எங்களுக்கு என்னத்திற்குப் படிப்பு என்கிறார்கள். தொழிலுக்கு வேண்டிய படிப்பளவாயினாவது படித்தால் ஏதாவது ஒரு தொழிலைச் செய்யலாம். நூற்றுக்கு இரண்டு பேர் கூடப் படித்ததாகத் தெரியவில்லை. நம்சமூகத்தவர்கள் படிப்பினால் அறிவு விருத்தியடையவேண்டுமென்பதையும் அறிவு விருத்தியடையவே மேன்மையடையலாமென்பதையும் அறியாதவர்களாயிருத்தலினால் பிள்ளைகளை ஐந்தாவது வயது முதல் பன்னிரண்டாவது வயதுவரையில் பள்ளிக்கூடத்துக்கு அனுப்ப வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பெற்றோர்களுக்கும், பன்னிரண்டாவது வயது முதல் இருபத்தோராவது வயதுவரையில் பள்ளிக்கூடத்திற்குப்போய் படிக்கவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் பிள்ளைகளுக்கும் ஏற்பட்டாலொழிய நம்மவர்கள் படித்து, சீர்திருந்தி, முன்னேற்றம் அடைவார்களென்று

சொல்லவேமுடியாது. ஆகையால் கள்வர்களுக்கு கட்டாயப்படிப்புச் சட்டம் அவசியமேயாகும். (எண்ணுமெழுத்தும் கண் எனத்தகும்.)

(3) நமது அன்பார்ந்த கவர்ன்மெண்டாரவர்கள் நம்மவர்களைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு, கோடிக்கணக்கான பணத்தைச்செலவிட்டு, நம் சமூகத்தவர்கள் வசிக்கும் காடாரம்பங்களில் எண்ணிறந்த ஆறு குளங்களையும் கால்வாய்களையும் வெட்டுகிறார்கள். இந்த நிலைமையில் நம்மவர்களுடைய நிலங்களில் பெரும்பாகம் சர்க்காருக்கு வரிசெலுத்தாமையால் ஏலத்துக்கு வந்து "சர்க்காரே" ஏலமெடுத்திருக்கிறதாகத் தெரிகிறது. அந்த நிலங்களை இதர வகுப்பினரிடத்தில் அடமானஞ் செய்து விடும்பட்சத்தில் நம்மவர்கள் நிலைமை எப்படியாகும். ஆகையால் நம்சமூகத்தவர்கள் மேற்படி ஏலத்தொகைகளையும் அதற்குள்ள வட்டியையும் சர்க்காரில் செலுத்தி மேற்படி நிலங்களை நம் சமூகத்தவர்களுக்கே கொடுக்கும்படி சர்க்காரைக் கேட்பதோடு நம் சமூகத்தவர்கள் வசிக்கும் கிராமங்களிலுள்ள சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களையும் நம்மவர்களுக்கே கொடுக்கும்படி கேட்பார்களாக. (முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்.)

(4) நம்சமூகத்தவர்களில் பெரும்பாலோர் அகங்காரமிகுதியினுல் கிரிமினல் விவகாரங்களில் தலையிட்டுக் கொண்டு மிதமிஞ்சிக் கடன் வாங்கி "வக்கீல், வக்கீல்கிளர்க்கு, காப்பிக்கிளப்பு, சாப்பாட்டுக் கிளப்பு" முதலியவற்றிற்குப் பங்கிட்டுக் கொடுத்துவிட்டு, அவமானத்தையடைந்து, பரம ஏழைகளாகிப் பரிதபிக்கின்றனர். இதற்கு "த—டறத்தூர், பா—தெற்குப்பட்டம், பா—பெருமாக்கூர், ம—ணப்பங்காசர்டு" முதலிய கிராமங்களே சாட்சியாகும். கள்ளர்களே "வாதியாகவும், எதிரியாகவும்" வரும் கிரிமினல் கேசுகளில் மலாய் தேசத்துச் சட்டத்தைப்போல "வாதி, எதிரி" இருதிறப்பாரையும் ஒரே நிலைமையில் வைத்து விசாரிக்கும் சட்டம் ஏற்பட்டாலொழிய கள்வர்களுக்குள் "கோபாவேசத்தினுலும், பொறாமையினுலும்" உண்டாகும் கிரிமினல் கேசுகள் ஒழியுமென்று சொல்லவேமுடியாது. (ஆறுவது சினம்.)

(5) நம்மவர்களில் அநேகர் வீண் ஆடம்பரங்களில் தலையிட்டுக்கொண்டு அளவுகடந்த கடன்வாங்கி வீண்செலவு செய்தும், பிறருக்குக்கடன் கொடுத்தும் "வந்தமாடு கட்டாதவர்களைப்போல, வாங்கினகடன் கொடுக்காமலும், கெட்டமாடு தேடாதவர்களைப்போல கொடுத்தகடன் கேட்காமலும்" மேன்மேலும் கடன் வாங்கி விவகாரமாடி "பொருள், புகழ், புண்ணியம்" முதலியவற்றை இழந்து மிகப் பரிதாப நிலைமையையடைகின்றனர். இதற்கு "கண்டர்கோட்டை, செல்லத்தூர், கெடுவாயில், பாதரக்கோட்டை, பாலைவனம்" முதலிய சமீன்களே சாட்சியாகும். இக்காலத்தில் கள்வர்களில் கடனில்லாத குடும்பங்களிருக்குமென்று சொல்வது உண்மையாகாது. கள்வர்கள்

மிதிஞ்சிக் கடன் வாங்குவதற்கு அஞ்சாத நிலைக்கேயாவர். கடன் கொடுப்பவர்களுண்டானால் எவ்வளவானாலும் வாங்குவார்கள். தான் வாங்குவதற்குக் காரணம் ஆடம்பரமும், விவகாரமுமேயாகும். எவர்கள் கடன் வாங்கக்கூடாதென்று நியதியே ஏற்பட்டால் ஒழிய விவகாரங்களில் தலையிடுதலும் ஆடம்பரச்செலவு செய்தலும் ஒழியவே ஒழியாது. இதுவரையில் நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிப் பிள்ளைகளிடத்தில் கடன் வாங்கிய கள்ளர்களெல்லாரும் கடனில் மூழ்கிப் பரம ஏழைகளாகப்போய் விட்டபடியால் இனிமேல் மேற்படி செட்டிப்பிள்ளைகளிடத்தில் கடன் வாங்குவதை அறவே ஒழிப்பார்களாக. (கடன் பட்டான் நெஞ்சம்போல் கலங்கினான் இலங்கை வேந்தன்.)

(6) நம்மவர்கள் வசிக்கும் கிராமங்களில் நிலக்கிரயம் மிகக் குறைவாயிருப்பதால் அநேகர் வாங்கின கடன் கொடுக்கவந்தியில்லாமல் பரிதபிக்கின்றனர். நிலம் வாங்குபவர்கட்கு "சீர்ப்பாதஞ்சி" முதலிய வசதிகள் செய்துகொடுக்கும் பட்சத்தில் அநேகர் கள்ளர்களிடத்தில் நிலம் வாங்கப் பிரியப்படுவார்கள். அதினின்று நிலக்கிரயம் கூடுகின்றதும் நிலக்கிரயம் கூடுதலாகவே ஒரு பகுதியை விற்றுக் கடனைக்கொடுத்துவிட்டு, மற்றொரு பகுதியை வைத்துக்கொண்டு சுகமாக வாழலாம். பிறருக்குத் தீமை செய்வதை விடத் தீமைப்படுதலும், பிறருக்கு நன்மை செய்வதைவிட நன்மையையும் அடையவே முடியாது. (கண்ணை கடைப்பிடி.)

(7) நம்முடைய சமூகத்தவர்கள் பெரும்பாலாக வசிக்குமிடங்கள் பல நாடுகளாகத் தொகுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் பல கிராமங்களுண்டு. ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் ஒரு நாட்டுத்தலைவரும், பல கிராமத் தலைவர்களுமிருக்கின்றார்கள். நாட்டுத்தலைவர்களை "அரசு" எனவும், கிராமத்தலைவர்களை "அம்பலக்காரர்கள்" எனவுங் கூறுவர். இவர்கள் அப்பதவிகளைப் பரம்பரையாக வகித்திருக்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலோர் கையெழுத்து மாத்திரம் போடக் கூடியவர்களாயும், சிலபாலோர் சிறிது படித்தவர்களாயுமிருக்கின்றார்கள். பெரும் பகுதியோர் அறிவற்றிருந்தோர்களாயும், தீது தவறுதலுள்ளவர்களாயுமிருக்கின்றார்கள். சில பகுதியோரிடத்தில் குன்றிய அறிவும், ஒழுக்கக்குறைவும், தீய நினைவும் காணப்படுகின்றன. இவர்களுக்குக் கட்டுப்படாதவர்கள் நாடுகளிலிருக்கமாட்டார்கள். இவர்கள் நம் சமூகத்தவர்களை திருத்த முயல்வார்களாயின் எளிதில் திருத்திவிடலாம். இவர்களுக்கு "மூடர்களுக்கும், குடியர்களுக்கும், ஒழுக்கமில்லாதவர்களுக்கும்" தலைவர்களாயிருக்கின்றோமே என்ற துக்கமும், "படிப்பாளிகளுக்கும், அறிவாளிகளுக்கும், ஒழுக்கமுடையோர்களுக்கும்" தலைவர்களாக வேண்டுமென்ற ஊக்கமும் உண்டாகும்படி கடவுள் அருள்புரிவாராக.

பழமையான பழக்கவழக்கங்களைக் கைவிடக்கூடாதென்று தோற்றமிருக்கலாம். "பழமையானவற்றை யழித்தலும் புதியன புகுதலும்—வழுவல கால வகையினானே" என்று நன்னூல் ஆசிரியர் கூறியதிலிருந்தும், "காலமறிந்து செய்யாதவன்,—கோவிழந்த அரசனாவான்" என்ற பழமொழி வழங்குவதிலிருந்தும் அத்தோற்றம் வீண்தோற்றமேயாகும். காலத்துக்கேற்றபடி சமூகத்தைத் திருத்துவது "பெரும்புகழும், பெரும்புண்ணியமும் ஆகும்". "சவுக்கியமாட்டிக் காதுவளர்த்தல், கச்சை (இரவிக்கை) அணியாதிருத்தல், மதுவெடுப்புத்திருவிழா நடத்தல், வாம்பு (வரம்பு) தாண்டும் திருவிழா நடத்தல், குழிவிளையாடக் கறுக்கொடுத்தல், மஞ்சுவிரட்டுத்திருவிழா நடத்தல், சட்டுறுத்தல், படிக்காதிருத்தல், அடிமையாயிருத்தல்" முதலியவற்றை அறவே ஒழிப்பார்களாக. (ஒப்புரவொழுகு) [ப-ர்.]

சந்தாதாரர்களுக்கு அறிவிப்பு.

நமது குலாபிமானப் பத்திரிகையாகிய கள்ளர் சேரமானுக்கு இரண்டாம் ஆண்டு தொடங்கி மாதங்கள் பல கடந்தும் இதுவரைக்கும் அநேகர் விசனிக்கத்தக்க முறையில் முதலாது இரண்டு வருடச் சந்தாத்தொகையையும், மற்றும் பெரும்பான்மையோர் இவ்வருடச்சந்தாத் தொகையையும் அனுப்பாமலிருந்தபோதிலும் பத்திரிகையை இதுகாறும் அனுப்பிக் கொண்டு வருகின்றோம். நமது சேரமானுக்கென பிரதானமாக முதனம், அச்சுக்கூடம் இல்லாமையினாலும், சந்தாத்தொகை ஒழுங்காக வருவதில்லாமையினாலும் நமது குலப்பத்திரிகை சிற்சில மாதங்களில் குறித்தகாலங்களில் வெளிவரத் தாமதிக்கின்றது. இதனிடையத்தை இனியாவது நமது அபிமானிகள் மனதிற்கொண்டு, தங்கள் சந்தாத்தொகையை பார்த்த அன்றே அனுப்பிவைப்பதோடு, ஆயுட்சந்தாதாரர்களாகவாவது அல்லது புரவலர் சந்தாதாரர்களாகவாவது விளைந்து, சிலர் மனமுவந்துடன் சேர்த்து தங்கள் சமயத்தில் உயர்ந்தபெருநிதியுதவிசெய்து சேரமானை மென்மேலும் அபிவிருத்தி செய்து கொள்ளும்படியும் வேண்டுகின்றோம்.

இதைப் படித்த பின்னர் ஒவ்வொருவரும் முன்பணமின்றி அனுப்பப்படுவதில்லையென்பதை சந்தா ஞாபகத்திற்கு வருவித்து அதோடு சேர்த்துப் பார்க்கும்படி பன்முறையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

ப-ர்.

P. S. இராசப்பா அவர்கள் எழுதுகிறார்.

[96-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.]

இனி நாம் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டிய சில விடயங்களைச் சுருக்கமாக சொல்லுகிறோம்.

விவசாயம்.

நாம் செய்யவேண்டிய தென்னவெனில் :—

1. நமக்கு ஏற்பட்ட பூமியிலிருந்து எவ்வளவு பலனை நாம் அடையக்கூடுமோ அவ்வளவுவரையில் பிரயாசை எடுத்து அதை அடைய முயற்சி செய்யவேண்டியது.

2. அப்படியடைந்த பலனை எவ்வளவுவரையில் குறைவின்றி உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளக் கூடுமோ அதுவரையில் உபயோகப் படுத்தவேண்டியது.

3. சிறு அளவேனும் சேதமின்றி நன்றாய் விளைந்து விற்றுமுதல் செய்து நல்வழியிலே நமக்கும் நம்மினத்தோர்க்கும் தர்மத்திற்கும் ஏற்றவண்ணம் செலவுசெய்ய முயலவேண்டும்.

4. நாமடையும் பலனுக்கு ஆதாரமாக உள்ள பொருள் எதுவோ அது இம்மியும் குன்றாவண்ணம் பாதுகாப்பதுடன் நம்முன்னோர் அருமையாகத் தேடிவைத்த நிதியினின்றும் குறைவு அடைந்தோமென்கிற வழியின்றிச் சிறிது அளவேனும் நம்மால் தேடிவைப்பதனால் அடையும் பெருமையினையும் சந்தோஷத்தினையும் கொண்டு மேலும் நமது வாழ்க்கையை அடையமுயலவேண்டியது ஒவ்வொருவருக்கும் ஏற்பட்ட முக்கிய கடமையாகும்.

வாணிபம்.

மேற்குறித்த விவசாயத்தின் பின்னர் குறிப்பிடவேண்டிய விடயம் இதுவேயாகும். ஏனெனில், ஒர் பலனையடைந்தால் பின்னர் அதைச்சரியான விலை கொடுத்து வாங்குபவர்களை எதிர் பார்க்க வேண்டும். வாணிபஞ் செய்வோரும் விவசாயிகளை எதிர்பார்த்தே நிற்கவேண்டும். ஆகையினால் இவை இரண்டு தொழிலும் ஒன்றுக்கொன்று இன்றியமையாதவை.

கல்வி.

இதைப்பற்றி யான் அதிகம் சொல்லவேண்டியது இல்லை. ஏனெனில் இஃதின்றி முன்னேற்றம் என்பதே இல்லை என்பது எல்லோரும் அறிந்ததே.

ஒற்றுமை.

இது சனசமூக முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாததாகும். ஒரு சிறிய குடும்பத்திலுங்கூட ஒற்றுமை யில்லாவிடில் ஒரு காரியமும் ஒழுங்காய் நடைபெறாதென்பது உண்மை.

நமது இந்திய நாட்டிலே இவ்விதமான பல வித்தியாசங்களைக் கொண்டு ஒற்றுமையின்றி நடப்பதால் தான் நமது நாடு மேல்நாடு

களைப்போல முன்னுக்கு வாராது தடைப்பட்டுக் கிடக்கின்றது. எனவே, நமது சாதியினரின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் நமது நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் நாம் ஒற்றுமையுடன் இருக்கவேண்டும். நமது முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்யவேண்டியன எவ்வெனின் :—

1. அரசாங்கத்தார் நம்முடைய முன்னேற்றத்திற்காகச் செய்து வரும் உதவிக்கு நமது வந்தனத்தையும் வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் இனி இன்னும் அதிக ரூபாய் தந்து சீர்திருத்த வேலையை இன்னும் பல கிராமங்களிலும் நடத்தவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியது.

2. மேட்டூர்த் தேக்கத்தையும் தஞ்சைசில்லா புதிய நீர்ப்பாசன விடயத்தையும் சீக்கிரமாக முடித்துத் தரவேண்டுமாய் அரசாங்கத்தாரைக்கேட்டுக் கொள்ளவேண்டியது.

3. சென்னைச் சட்டசபையிலும் ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு, முனிசிபாலிட்டி முதலிய தலத் தாபனங்களிலும் தஞ்சை, திருச்சி, மதுரை முதலிய சில்லாக்களில் நமது கள்ளர் மரபினருக்குப் போதுமான பிரதிநிதித்துவம் தரவேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியது.

4. நமது மரபினர் குடியேறியிருக்கும் கிராமங்களில் போதிய ஜலவசதி, போக்குவரத்து வசதி, படிப்புவசதி மிகக்குறைவாக இருப்பதால் மேற்கண்ட வசதிகளைத் தரவேண்டுமாகக் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டியது.

5. உத்தியோகங்களில் சமயம் வாய்த்தபோதெல்லாம் நமது வகுப்பினர்க்கு உத்தியோகம் தந்து ஆதரிக்கவேண்டுமெனக் கோரவேண்டியது.

இவை நிற்க, நாமே செய்யவேண்டிய காரியங்களாவன :—

1. கல்வி, விவசாயம், வர்த்தகம் கைத்தொழில் முதலியவைகளில் நாம் பிரவேசித்துக் கையாளவேண்டியதுடன் நமது பிள்ளைகளையும் அத்துறையில் பயில்விக்க வேண்டியது.

2. சிறுபான்மையோர் உபயோகிக்கும் லாகிரிகளை ஒழிக்க வேண்டியது.

3. டாம்பீகமாகச் செய்யுஞ் செலவுகளையும் விவகாரங்களையும் பிடிவாதங்களையும் கட்டுடன் ஒழிக்க வேண்டியது.

4. நமக்குள்ளிருக்கப்பட்ட உட்பிரிவுகளைக் கூடியவரையில் ஒழித்து, கள்ளர்களெல்லாம் ஒரேவகுப்பினர்களெனச் சமரச மேற்பட வேண்டியது.

5. கல்யாண காரியங்களிலும் அசுப சந்தர்ப்பங்களிலும், நகை துணி முதலியவற்றை அளவுக்கு மிஞ்சிய இனமாகச் செலவிடும் அதீதத்தை ஒழிக்கவேண்டியது. [பொதுநலம்.]

அறிஞரின் அமுதமொழிகள்.

Temperance is reason's girdle and passion's bridle— [Taylor.

தன்னடக்கம் விவேகத்தின் இடைக்கச்சையும் மனோவிகாரத்தின் கடிவாளமாயுமிருக்கிறது—டெய்லர்.

When we are employed in reading a great and good author, we ought to consider ourselves as searching after treasures—Fielding.

ஒரு பெரிய நல்லாசிரியருடைய நூலைப் படிக்கும்போது, நாம் புதையல்களைத் தேடுகிறதாக நினைத்துக்கொள்ளவேண்டும்—பீல்டிங்.

We should go mad had we to endure the hundredth part of those daily pains which are meekly borne by many women—Thackeray.

அநேக பெண்கள் தினந்தோறும் பொறுமையுடன் சகித்து வரும் துன்பங்களில் நூற்றிலொரு பங்கைநாம் சகிக்க வேண்டியிருந்தால் நமக்குப் பைத்தியம் பிடித்துப்போகும்—தேக்கரே.

The seas are quiet when the winds give o'er;
So calm are we when passions are no more—Waller.

காற்றோய்ந்தவுடன் கடல் அமைதியாயிருப்பதுபோல நம்முடைய மனோவிகாரங்கள் அடங்கியவுடன் நமக்கு அமைதி வருகிறது——வாலர்

To augment your heap of wealth; it shall be mine
To increase in knowledge—Fletcher.

செல்வக்குவியலை அதிகப்படுத்துவது உன் கவலையாயிருக்கலாம் அறிவில் அதிகப்படுத்துவதே என் கவலை—பிளெச்சர்.

They that desire to excel in too many matters, out of levity and vain-glory are ever envious—Bacon.

அநேக காரியங்களில் மேன்மையடைய விரும்புவோர் நிலையின்மையினாலும் வீண் பெருமையினாலும் எப்பொழுதும் பொறாமையுடையவர்களாயிருக்கிறார்கள்—பேக்கன்.

Modesty and humility are the sobriety of the mind; temperance and chastity are the sobriety of the body— [Whichcote.

நல்லொழுக்கமும் தாழ்மையும் மனதுக்குத் தெளிவு; தன்னடக்கமும் கற்பும் உடம்புக்குத் தெளிவு—விச்கோட்.

V. S. மாசிலாமணி நாடார்.

நான்கு நகைகள் வேண்டாமா?

[வினாத்தூர் வீரமுண்டார் எழுதியது.]

நான்கு நகைகள் வேண்டாமா? யார்தான் வேண்டாம் என்பார்கள்! கொடுத்தால் வாங்கிக்கொள்ளத் தயார் தான்! ஆனால் கட்டாயம் கொடுக்கவேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்தால் மிக்கக் கஷ்டமாய்த் தானிருக்கும். இது தான் சில கல்யாணப்பெண்களது [illegible]. நம்மவர்களில் சாதாரண மத்தியதர குடும்பத்தைச் சேர்ந்த பெண்வீட்டார் கல்யாண காலங்களில் மாப்பிள்ளை வீட்டாரைக் கேட்கும் [illegible] கேள்விகளில் ஒன்றுதான் மேலே நாம் குறித்தது!

“இதுவும் செய்வாய் இன்னும் மேலும் செய்வாய் [illegible] செய்வார்” என்று ஒரு மேதாவி சொல்லியபடி, பெண்ணுடையார் [illegible] ஆபரணங்கள் [illegible] பற்றி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

[illegible] அதிகம் [illegible] [illegible] முடித்தல் வேண்டும் [illegible] என்பது [illegible]. முக்கியமாய் அவை ஆபரணங்களைப்பற்றி இங்கு ஆராய்வோம். [illegible] கல்யாணச் [illegible] [illegible] [illegible] வேறு ஒரு [illegible] என்று சொல்லுகிறார்கள். வேறு சில [illegible] [illegible] [illegible] பணம் வாங்கலாம் என்கிறார்கள். கல்யாண [illegible] [illegible] வேறு [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பணம் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பணம் வாங்கலா [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

இதனால் கணவன் மனைவிக்குள் சண்டை சச்சரவு ஏற்பட இடந்தரு கிறது. முதலில் கடன்வாங்கி நகைசெய்து போட்டிருந்தால், கடன் தொகையின் வட்டியும் அதன் குட்டியுமாக, நகையும்போய் பகையும் உண்டாகி வறுமைப் பிணியில் ஆழ்ந்தி, குடித்தனம் சீர் கெட்டு கட்டமுறும்போது அந்தோ! அவர்கள் துயர் யாரறிவர்! ஆகையால் இவ்விதம் செய்தகுற்றவாளி, யார் என்பதைப்பார்த்தால், நகை போடவேண்டும் என்று தூண்டியவர்களும், கடன் வாங்க உதவிசெய் தவர்களும் நகைபோடவேண்டும் என்று பிடிவாதஞ்செய்த பெண் வீட்டாருமே யாவர்.

ஆடை விடயத்தைக் கவனிப்போம். கல்யாணத்திற்கென உயர்ந்த புடவைகள் எடுக்கவேண்டும் என்கிறார்கள். மத்திய தர வருப்பார் குறைந்தது அறுபது எழுபது ரூபாய்க்கு மேற்பட்டும் இருநூறுரூபாய் வரைக்கும் முகூர்த்தப்புடவைகள், எடுப்பதாய் கேள்விப்படுகிறோம். இவ்விதம் உயர்ந்தபுடவைகள் நித்தியப்படி உடுத் திக்கொள்வதற்கும் உபயோகப்படாது. உற்சவ மூர்த்திகள் வெளி யில் வரும்போது புனிக்கப்படுவதுபோல், இப்பெண்கள் எங்காவது விசேடங்கட்குப் போகும்போது தான் இவைகளை எடுத்து உடுத்திக் கொள்வார்கள். மற்ற நாட்களில் சாக்கிரதையாய் மடித்துப்பெட்டி யில் வைத்திருப்பார்கள். இவ்விதம் ஆடைகளை மடித்துவைப்பதால் மடித்து மடித்து அப்புடவைகள்மடித்து மக்கிப்போய்விடும். என்னே பணம் பெற்றபுடவையின் மாயம்! இந்த இருநூறு ரூபாய்க்கும், புடவை ஒன்றுக்கு பத்து ரூபாய் வீதம் சாதாரணபுடவைகள் இரு பது புடவைகள்வரை எடுக்கலாம். அன்றாடம் சீராடித் துவைத்து உடுத்திக் கொள்ள சௌகரியமாயிருக்கும். ஆகையால் அதிகப்பணம் கொட்டி உயர்ந்த புடவைகள் எடுப்பதின் பாட்டையும் கேட்டையும் அன்பர்கள் அறியவேண்டுகிறேன்.

முடிவாக நாம் நமது சன சமூகத்தைக் கேட்டுக்கொள்வது யாதெனின், வீண் ஆடம்பரச் செலவின்றி சிக்கனமாக விவாகங்கள் செய்தல் வேண்டும். பெண் வீட்டார் மணமகன் நகைகள் போட வேண்டும் என்று பிடிவாதம் செய்தலும், உயர்ந்த புடவைகள் வேண்டும் என்றுசொல்வதையும் விட்டொழித்தல் வேண்டும். இவை பற்றியே, காலஞ்சென்ற வேதநாயகம்பிள்ளை அவர்கள் கூறியிருப் பதைச்சற்று கவனியுங்கள்.

"வெறுங்கழுத்தாய் இருந்தவள் விக்குமோ சோறன்னடை
உறுந்தலையணிகள் இல்லாவிட்டால் உடையுமோ மண்டை
கத்தனை அணிந்தவள் கற்பர் ஆவளோ
கொண்டைச் சேலையால் பெறுவள் ஆவளோ
கொள்ளைப் பணம் பெறும் ஆபரணமோ
விடுக்கல் இல்லாவிட்டால் ஏது சேதமோ?"

கூத்தப்பால் கள்ளர் இளைஞர் சங்கம்.

I. முதலாம் ஆண்டின் இரண்டாவது கூட்டம்.

திருச்சிராப்பள்ளி தாலூகா கூத்தப்பால் கிராமத்தில் பிரமோத சுக்கில ஆண்டு ஆடித்திங்கள் 6-ம் நாள் (21—7—29) ஞாயிற்றுக் கிழமை இந் நகரத்தின் ஆக்டிங்முனிசீப்பும் தமிழறிஞருமாகிய உயர் திருதிருவாளர் பெ. ஆபோத்திமுனையரையர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறி தலைவர் உரைத்த முன்னுரைக்குப்பின் டெபுடி சங்கத்தின் காரியதரிசியும் (S. I. Ry. Priesty Institute Student) ஆகிய உயர் திருவாளர் ம. கருப்பண்ண முனையரையர் அவர்கள் ஆற்றிய "தமிழின் பெருமை" என்னும் சொற்பெருக்கு எல்லாக் கள்ளர் குலமக்களுக்கும் ஓர் பேருணர்ச்சியை அளித்தது.

இன்னும் மற்றும் சில அங்கத்தினர்கள் "தமிழின் பெருமை" பற்றியும் அரசாங்கமொழியாகிய ஆங்கிலத்தைப் பற்றியும் பேசி தாய் மொழியாகிய தமிழை முக்கியமாய்க் கவனிப்பதுடன் ஆங்கிலத்தை யும் தற்கால முற்போக்குக்குத் தக்கவாறு அவசியம் பயிலவேண்டும் எனமுறையே எடுத்துக்காட்டியாவரும் நன்குணருமாறு மிகவும் இனி மையாகக் கூறினார்கள்.

தீர்மானங்களில் முக்கியமானவை.

(1) சங்கத்திற்கு கிராமத்தார்களை இடம் கேட்டுக்கொண்டது.

(2) திருவாளர் ம. ஆறுமுகசோழகரையர் அவர்களை இராப் பூசல் போர்டு பாடசாலையிலிருந்து கூத்தப்பால் போர்டுபாடசாலைக்கு அனுப்பிவிக்குமாறு திருச்சி தாலூகா போர்டு பிரசிடென்டு அவர் களைக் கடிதம்மூலம் கேட்டுக்கொண்டது.

II. முதலாமாண்டின் மூன்றாவது கூட்டம்.

பிரமோத சுக்கிலவாண்டு ஆவணித்திங்கள் மூன்றாம் நாள் (18-8-29) ஞாயிற்றுக்கிழமை கூத்தப்பாலில் திருச்சிதாலூகா போர்டு மெம்பரும், [தி. தா.] திருவரங்கநல்லூர் பிரபல பிரசாரகருமாகிய உயர்திரு திருவாளர் துரைராஜ என்கிற மு. தங்கமுத்து அதிகமானர் அவர்கள் தலைமையின் கீழ் நடைபெற்றது.

நடவடிக்கைகளின் விபரம்.

கடவுள் வணக்கம் கூறித் தலைவர் உரைத்த முன்னுரைக்குப்பின் தமிழ் அருந்தாய்மார்களில் ஒருவராகிய "இலவையநியம்மை" யாரின்

சரித்திரத்தை திருவாளர் வே. மாரிமுத்துக்கார்கொண்டார் அவர்கள் (இஞ்சினீயர்-சபார்டினேட்-லேயர்) எல்லோர் மனத்தையும் கவரும் வண்ணம் ஓர் இனிய சொற்பொழிவு ஆற்றினர்.

அதன் பிறகு மற்றும் சில அங்கத்தினர்கள் அவ்வம்மையாரைப் பற்றியும், பெண்கல்வியின் அத்யாவசியம், கற்பின் சிறப்பு இவைகளைப் பற்றியும் விரிவாக எடுத்துக்கூறினர்கள்.

தலைவர் முடிப்புரை.

தலைவர் முடிப்புரையில் இதுபோன்ற சங்கங்கள் மூலம் கள்ளர் குலமக்கள் முன்னேற்றமடைவதற்குரிய வழிகளில் இது முதன்மையான வழியென்றும் கள்ளர் குலமக்களாகிய நாமனைவரும் நம் குழந்தைகளைப்பள்ளிக்கு அனுப்பி நம் சமூகத்தை முன்னுக்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்றும், சங்கத்திற்கு நம்மவர்கள் தங்களால் இயன்ற பொருளுதவி செய்யவேண்டுமென்றும், இனிது எடுத்துக்கூறினர். சபையோர்களுக்கு வந்தனம்கூறி, கடவுள்வாழ்த்துடன் ராசவாழ்த்தும் கூறியபின்கண்ட தீர்மானங்களுடன் எல்லாம் வல்ல இறைவனருளால் இச்சங்கம் இனிது நிறைவேறியது.

தீர்மானங்கள்.

(1) கிராமத்தார்களை சங்கத்திற்கு பொருளுதவி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டது.

(2) சங்க எச்சரிக்கையைப்பத்திரிகைபிரசாரத்திற்கு அனுப்புதல்.

இங்ஙனம்,
கள்ளர் இளைஞர் சங்கத்தார்.

கூத்தப்பால்.

“கம்பர் கவி நலம்.”

அன்பிற்கு முண்டோ அடைக்குந்தாழ்.

T. M. Baskara Thondeiman Avl., B. A.,
Revenue Inspector, Ottappidaram.

“அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்குந் தாழார்வலர்
புன்கணீர் பூசல்தரும்” — என்பது வள்ளுவர் இன்குறள். இப்பில உலகில் மக்களாய்ப்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் அன்பெனும் பாசத்தால் பிணிப்புண்டு ஒருவரையொருவர் தழுவி வாழ்வதே

கண்கூடு. “அன்பின் வழியது உயிர்நிலை” என்பதுயாவரும் அறிந்த ஓர் உண்மை. ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்துபெற்ற தாய்க்கு தன் சேயிடத்தன்பு. காதலால் கட்டுண்ட காதலர்கட்கு தன் காதலியிடத்தன்பு. அடியவர்கட்கு இறைவனிடத்தன்பு, அன்பர்கட்கு தங்கள் நண்பரிடத்தன்பு. ஆகவே எங்குபார்த்தாலும் அன்பு மயம். அன்பெனும் அச்சாணியில் உலகெனும் உருள் பெருந்தேர் ஓடிக்கொண்டிருப்பது யாவரும் கண்கூடாய்க்காணும் ஓர் காட்சியாகும். சிறக்க, உலகம் போற்றும் உயரிய நூலாம் இராமகாதையை, கம்பரது கவிதாவிலாசத்தில் கண்டு களித்தயான் அக்காதையில் அன்புடைத்தோன்றலாய் விளங்கும் வேடர் வேந்தனாம் குகனைப் பற்றி பலகாலும் நினைந்து நினைந்து உருகியதுண்டு. இவ்வேடர் வேந்தனது அளவில் அன்பின் பெருக்கத்தைப்பற்றி ஒரு சிலகுறிப்புகள் தரவே இக்கட்டுரை எழுந்ததாகும்.

“தாயகங்கைத்துறைவிடும் தொன்மையனை” இவ்வேடர் வேந்தனை நாம் முதன் முதலில் கங்கைக் கரையினிடத்தே காண்கின்றோம். “தாய்வரங் கொளத் தந்தையேவலால்” நாடிறந்து, காடு சேர்ந்து வருகின்றவள்ளலைக் காணவந்தெய்துகின்றான் குகன். எய்தியேத்தல் முன் “தேவா நின் கழல் சேவிக்க வந்தனன் நாவாய் வேட்டுவன் நாயடியேன் என்றிறைஞ்சி நிற்கும் குகனது வேடத்தின் பொலிவைக்கண்டு மகிழாக்கவிஞருமுளரோ? அண்ணலே! நின் ஆசனியையின் கீழிருக்க “பெருநிலக்கிழத்தி சேர்த்தும் பெற்றிலன் போலும்” என்று இரங்குகின்ற இவனது உள்ளம் கற்றோர் உளத்திற்கு களிபேருவகை தருவதாகும். இப்பெருநிலக்கிழத்தி பிறந்த பெருமையினை இச்சிறு நிலக்கிழவனும் வேடர் வேந்தன் தன்னதாக்க விரைகின்றான். அன்புடை அண்ணலைத் தன்னுடனேயிருந்து தன்குற்றேவலை ஏற்று தன்னை மகிழ்வித்தருளல் வேண்டும் என்று இறைஞ்சுகின்றான். இவ்விடத்து அன்பின் பெருக்கால் தான் வேடுவன் என்பதையும் இராமன் அரசர் பெருமகன் என்பதையும் மறந்து அவனையும் தன்னினத்தவனாகவே கருதி,

“தேனுளது, தினையுண்டாற் தேவரும் நுகர்தற்காம்
ஊனுளது, துணைநாயேம் உயிருள, விளையாடக்
கானுள, புனலாடக் கங்கையுமுளதன்றோ
நானுளதனையும நீயினி திருக்கவெம்பால்” — என்று

கூறும் செய்தி கம்பரது கவி நலத்தால் அமைந்த ஒரு பொருளாகும்.

இவ்விருப்பத்திற்கு இராமன் இணங்காமை கண்டகுகன், இராமனையும், இலக்குவனையும், சீதையையும், தனது தோணியிலேற்றி, நெடுநீர்க்கங்கையை கடிதினிற்கடந்து தென்கரை சேர்க்கின்றான்.

தென்கரை சேர்ந்த அண்ணலை பிரிவதற்கு வருந்தி, "பொருவருமணி மார்பா போதுவனுடன்" என்று கண்ணீர் அருவிசோரக் கலங்கி அழுது கரைகின்றான். அப்போழ்து, அறத்தின் வழி நின்ற ஆரியர் கோனும் இராமனது உளத்தில் ஆழ்ந்திடந்த அன்பெனும் அளப் பருஞ்சலதி பொங்கி வழிவதாயிற்று. தன்னைப் பிரியும் அவனைக் கலங்கி, அன்ப! நீ வேறு, நான் வேறு என்று கருதாதே. நான் உன் உடன் பிறந்தவன், என்னுடனிருக்கும் இவ்விளவல் உன் இளையான். இந்நங்கை நின் சுற்றம் என்றே கருதுக, என்று கூறியதோடமையாது குகனை தனது நாட்டிற்கு கோமானாக்கி, தன்னை அவனது தொழில் செய்பவனாகவும் செப்புகின்றான். இதையேகவியரசர் கம்பர்பெருமான்,

"அன்னவன் உரைகேளா அமலனு முரைநேர்வான்
என்னுயிரனையாய் நீ, இளவல் உன் இளையான்
இந்நுதலவள் நின்கேள், நளிர்கடல் நிலமெல்லாம்
உன்னுடையது, நான் உன் தொழில் உரிமையின் உள்ளேன்"

என்று கூறுவராயினர். என்னே இவனது அன்பின் திறம்!

"முன்புள ஒரு நால்வேம் முடிவுளதென வுன்னை
அன்புள இனிநாமோர் ஐவர்கள் உளரானோம்" —— என்று

இராமன் குகனிடத்துப் போற்றும் சோதரப்பான்மை, கம்பரது தனித் தமிழ்ப்புலமையை உலகுக்கு பறை சாற்றுகின்றதன்றோ. கவியரசராம் கம்பர் பெருமான், தனது இராமகாதையில் குகப்பெருமானைக் கவி உலகில், முதல் முதல் காட்டுகின்ற காலத்து, இராமனுடன் சோதர உரிமையில் உள்ளவர்களில் இவன் தலை சிறந்தவன் என்னுங் கருத்தை மக்களிடையே புகவிடுகின்றார். இக்கருத்தையே பின்னர் பலவிடத்தும் பலவாயிலும் அமைத்து, தான் குகனைப்பற்றிக் கொண்டிருக்கும் கருத்தை வலியுறுத்துவாராயினர். பிறப்பினும் உயர்வு கற்பித்துக் கொள்ளும் போலிமக்களிடையே எழுந்த இந்த இராமகாதை கம்பரது கவிதாவிலாசத்தில் அன்பெனும் பெரு வெள்ளத்தில் திளைத்து "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்ற உயரிய கொள்கையுடனே மிளிர்வதாயிற்று.

கங்கையிருகரையுடைய நாவாய் வேந்தனைத் தனது உரிமைத் தம்பியருள் ஒருவனாகக்கருதி, இராமன்பாராட்டியது காலத்திற்கேற்ப நடக்கும் அரசரது அரசியல் வழக்கு என்று சிலர் கூறலாம். அது அன்பின் பெருக்கால் எழுந்த கூற்றல்ல என்று எண்ணிகளையாடலாம். ஆனால் கம்பரது கருத்து அதுவல்ல என்பதே தம்பியனுடைய தாழ்ந்த கருத்தாகும். இராமன், தனக்கு, தற்போது இவன் செய்த சிறிய உதவியைப் பாராட்டமட்டும் இனி நாமோர் ஐவர்கள் உளரானோம் என்று கூறியிருப்பானேயானால், பின்னர் தென்கடலின் வடகரையில், இலங்கை வேந்தனது தம்பியாம் விபீடணன், தன்னிடம் அடைக் கலம் புகுந்தகாலத்து,

"குகனொடும் ஐவரானேம், வனத்திடை குன்றுசூழ்வான்
மகனொடும் அறுவரானேம், எம்முழை அன்பின் வந்த
அகனமர் காதலைய நின்னொடும் எழுவரானேம்
புகலருங்கானந்தந்து புதல்வரால் பொலிந்தானுந்தை" — என்று

கூறவேண்டுவது அவசியமின்று. "அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்குந் தாழ்" என்ற வள்ளுவர் பெருமானது திருவாக்கிற்கிணங்க அன் பெனும் பாசத்தால் எழுந்த சொற்கள் தானிவை என்று யாவரும் உணர்வர். அன்று என்பார் கூற்று அறிவிலார் கூற்றேயாகும். ஆரிய கவியாம் வான்மீகியின் சித்திரத்திலெழுந்த இராமனது உள மன்று இது என்று சொல்வார் சொன்னால் சொல்லட்டும். நமக்கு அதைப்பற்றி ஒரு சிறிதும் கவலையில்லை. இக்கட்டுரையில் காட்டப் பெறுபவன் கவி உலகில் நாம் காணும் கம்பரது இராமனேயாகும். நிற்க, இந்தச் சோதர பாவனையை இராமன் மட்டுந்தானா பாராட்டு கின்றான்? இல்லை! அவனது காதற்கிழத்தியாம் சீதையும், "முற்றத் தான் முதற்தேவியாம்" கோசலையும் "நியாயம் அத்தனைக்கும் ஓர் நிலை"யாகிய பரதனும் மற்றும் மந்திரித் தொழில் பூண்ட சுமந் திரனும் இன்னும் பலரும் போற்றிப் புகழ்கின்றார்கள். அமரர்கம் புக்குவிழுங்கிய அரக்கர்கோனது அசோக வ[illegible]யில், அரக்கியர் புடை சூழ இருந்த தன் நாயகனைப் பிரிந்தா[illegible]

"ஆழநீர்க்கங்கை, அம்பிகடாவிய
ஏழைவேடனுக்கு எம்பியுன் தம்பி, நீ
தோழன், மங்கைகொழுந்தி யெனச்சொன்ன
வாழிநண்பினை உன்னி அழுங்குவாள்" ——

கூறும் கம்பர்கவி நலம் போற்றுதற்குரியதாகும்.

இக் "குகனெனப் பெயரிய கூற்றிற்றாதனான்" கங்கைக்கரையில் நிற்கின்றான். "தாயுரைகொண்டு, தாதை உதவிய தரணி தன்னைத் தீவினையென்ன நீத்து, சிந்தனை முகத்திற்றேக்கி" நிலைநோக்கித் தொழுதகையினனாய் வருகின்ற சிறைகுணத்தவனாய பரதன், இவன் யாவன் என்று குகனைச் சுட்டிக்காண்பித்து, தன் பக்கலில் வரும் சுமந்திரனிடத்துக் கேட்கின்றான். அதற்குச் சுமந்திரன்,

"கங்கையிருகரையுடையான் கணக்கிறந்த நாவாயான்
உங்கள் குலத் தனிநாதற்கு உயிர்த்துணைவன் உயர்தோளான்
வெங்கரியின் ஏறனையான் வில்பிடித்த வேலையினன்
கொங்கலரும் நறுந்தண்டார்க் குகன் என்னும் குறியுடையான்"

என்று அறிமுகப்படுத்துகின்றான். தசரதனது மந்திரியாம் சுமந்திரனும், இரவிகுலத்தின் தனி நாயகனை இராமனது உயிர்த் துணைவன் என்று பேசுறப் பெருஞ்சிறப்பெற்றான் [illegible]

ரன். இவ்வாறு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட அரசர் பெருமகனும் வேடர்வேந்தனும் ஒருவரது அடியில் ஒருவர் வீழ்ந்து வணங்கி ஒருவரை யொருவர் தழுவி அங்களிகூர்ந்து ஆராவுவகை யெய்தினர். இனி இப்பண்புமிக்க குகன், இராமனது சுற்றத்தைப்பற்றி வேடர் வேந்தனிடம் அறியவேண்டியதை அறிந்தபின் இருவரும் "சுற்றத்தார் தேவரொடுந் தொழநின்ற கோசலையை" அணுகின்ருர்கள். அப்பெருமகன் தன் அன்பினை ஈன்றெடுத்த அன்னையென் பதறிந்து அவளது அடியின் மிசை நெடிதுவீழ்ந்து அழுகின்ருன் குகன். அக்கன்று பிரி காராவின்துயருடையகொடியாம் கோசலையும் இவன் யாவன் என்றுவினவ, அதற்குப்பரதன்,

"இன்துணைவன் இராகவனுக்கு, இலக்குவற்கும்
இளையவற்கும் எனக்குமூத்தான்
குன்றனையதிருநெடுந்தோட்குகனென்பான்" — என்று

கூறும் தனிப்பெருஞ்செல்வி கம்பருடையதேயாகும். இராமன் பாராட்டிய சோதரத்தன்மையை இப்பண்புடைப்பரதனும் போற்றுகின்ருன். என்னே! இவனது தோற்றமென்ன, தனது மைந்தனது தோற்றமென்ன. இவனுக்கும் அவர்கட்கும் எத்துணை வேற்றுமையுளது, அப்படியிருந்தும், இவனை இப்பரதன், தன் காதற் திருமகன் இராமனது தம்பி யென்றும் தனக்கும், இலக்குவனுக்கும் அவனுக்கு இளையவனுக்கும் இவன் மூத்தசகோதரன் என்றும் எவ்வாறு கூறுகின்ருன் என்று கருதினள் கோசலை. இங்ஙன் அவனிடத்திருந்த அன்பெனுங்குணம் சிறக்கப்பட்டு அவளும்

"நைவீரலீர் மைந்தீர் இனித்துயரால் நாடிறந்து காடுநோக்கி
மெய்வீரர்பெயர்ந்ததுவும் நலமாயிற்றாமன்றே விலங்கற்றிண்டோள்
கைவீரக்களிறனையகாளையிவன் தன்னோடுங் கலந்து நீவிர்
ஐவீரும் ஒருவீராய் அகலிடத்தை நெடுங்காலம் அளித்திர்" என்றாள்

என்று கவியரசர் கவிபாடுகின்றார். இவ்விதம் கோசலையைப் பெய்து கூறுவது.

"முன்புள ஒருநால்வேம் முடிவுளதென வுன்னா
அன்புள இனிநாமோர் ஐவர்களுளரானோம்" — என்று

இதற்குமுன் இராமன் கூறியதின் எதிரொலியேயாகும். இவ்வாறெல்லாம் குகன்பலராலும் போற்றப்படுதற்குக் காரணம் அவனிடத்து ஆழ்ந்துகிடந்த அன்பெனும் அரும்பெரும் அமுதம் தன்னகத்தடங் காது,கற்ருர் இதயங்களிப்ப காதலொக்கக்கண்டபோலத்து பெருகிவழி வதேயாகும்.

இன்னும், இராமன், சடைமுடியும் மரவுரியும் தரித்த கோலத்தைக் கண்ணில் நீருகி சோர நின்று கண்ட குகன்,

"கார்குலாம் நிறத்தான் கூறக் காதலனுணர்த்துவானிப்
பார்குலாம் செல்வ நின்னை இங்ஙனம் பார்த்தகண்ணை
ஈர்கிலாக் கள்வனேயான், இன்னலின் இருக்கைநோக்கித்
தீர்கிலேன் ஆனதையசெய்குவன் அடிமையென்றான்"

இங்ஙனே இவனது அன்பு இருந்தவாறு, அரக்கர்கோன் அவனது அரசமாளிகையின் உப்பரிகைமீது நின்றிருந்த காலத்து கவிகுலவேந்தனும் சுக்ரீவன், அவன்மேல் பாய்ந்து அவனது மகுடங்களை உதைத்துத்தள்ளி, அவனைப்பங்கப்படுத்தி திரும்பி இராமனையடைய, அவன் இவன் செய்த செயலுக்காக இராமன் வருந்த, அதற்கு கவியரசன்,

"காட்டிலே கழுகின்வேந்தன் செய்தன கட்டமாட்டேன்
நாட்டிலே குகனார்செய்த நன்மையை நயக்கமாட்டேன்
கேட்டிலேன் இன்றுகண்டும் கிளிமொழிமாதராளை
மீட்டிலேன் தலைகள்பத்துங் கொணர்ந்திலேன் வெறுங்கை [வந்தேன்"

என்று கூறி குகனது அன்பைப் பாராட்டுகின்ருன். இவ்விடத்து முற்றுந்துறந்த முனிவராம் பட்டினத்தடிகள்,

"வாளால் மகவரிந்தூட்டவல்லேனல்லேன் மாதுசொன்ன
சூளால் இளமைதுறக்கவல்லேன் அல்லேன், தொண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந்து அப்பவல்லேனல்லேன் நானினிச்
ஆளாவதெப்படியோ திருக்காளத்தியப்பருக்கே" [சென்று

என்று கூறுஞ்செய்யுள் ஞாபகத்துக்கு வருகின்றது. அன்பின் உயரிய நிலைக்கு, சிறுத்தொண்டர், திருநீலகண்டர், கண்ணப்பர் இவர்களைப் பட்டினத்தடிகள் எடுத்துக் காட்டுவதொப்ப கம்பரும் சக்ரீவன் வாயிலாக அன்பின் முதிர்ந்த நிலைக்கு சடாயுவையும், குகனையும் எடுத்துக் காட்டுகின்ருர். இதுவரை கூறிய ஒரு சில சான்றுகளால் "அன்பிற்குமுண்டோ அடைக்குந்தாழ்" என்ற தமிழ்மறையின் உண்மைப்பொருள், ஆரியர் கோனும் இராமனிடத்தும் அவ னுழை அன்பின் வந்தவேடர் வேந்தனிடத்தும் விளங்குவதாயிற்று.

இது இவ்வாறிருக்க, இன்றும் இராமகாதையை, கதாப்பிரசங்கம் செய்பவர் பலருளர். இவர்களில் பரதனும் குகனும் சந்தித்த காலத்து ஒருவரது அடியில் ஒருவர் விழ்ந்து வணங்கிப் பின்னர் எழுந்து தழுவினர் என்று கூறும்பொழுது முதலில் விழ்ந்து வணங்கியவன் குகனே யென்பர் ஒருசாரார். முதலில் வீழ்ந்து வணங்கியது பரதனே யென்பர் ஒருசாரார். இவர்கள் இச்சந்தேகத்தையும்,

"வந்தெதிரே தொழுதானை வணங்கினன் மலர் இருந்த
அந்தணனும் தனைவணங்கும் அவனும் அவன் அடிவீழ்ந்தான்
தந்தையினுங் களிகூரத் தழுவினன் தகவுடையோர்
சிந்தையினும் சென்னியினும் வீற்றிருக்கும் சீர்த்தியான்"

என்ற செய்யுளில் புகுத்திக் காட்டுகின்றார். என்னே! இவர் தம்பேதமை! எவர் முதலில் அடிவீழ்ந்து வணங்கிலென்ன? கம்பர் பெருமானது உள்ளமோ அருள் நிறைந்த உள்ளம், அன்புகனிந்த உள்ளம், அவரோ, குகனது அடியில் பரதன் விழ்ந்தான் என்று கூறுவது இழுக்கு என்று கருதுபவர். அவர் "பிறப்பொக்கும் எல்லா உயிர்க்கும்" என்ற வள்ளுவர் அருளிய தெள்ளிய பொருளின் உண்மையை உண்மையாய்க் கண்ட மூதறிஞரன்றோ. பரதனது அடியில் குகன் வீழ்ந்தான் என்று கூறுவதைவிட நீதியின் நிலையமாய பரதன் அன்பின் உறைவிடமாய குகனது அடியில் வீழ்வது மிகவும் பொருத்தமான ஒரு செய்தியாகும். அக்காலத்து அகத்தே ஒளிரும் அன்பெனும் மணியைப் புறத்தே குலமென்றும் மாசுபடிந்துள்ளதென்பதை கவியரசர் கம்பர் பெருமான் நன்கு அறிவர். அம்மாசு நீக்கவே குகனது அன்பின் பெருக்கத்தையும் இராமனது உயரிய தன்மையையும், ஒருங்கே தனது காவியத்தில் அமைத்துக் காட்டுகின்றார். இவ்வுண்மை அறியாத சிலர் எழுப்பும் இவ்வையம் அவர் தம் சாதிச் செருக்கினால் எழுந்த ஓர் ஐயமேயன்றி கம்பரது கவியில் எழுந்த ஓர் ஐயமாகக் கருத என் மனம் இடந்தருகின்றிலது. கொள்ளுவார் கொள்ளுக. தள்ளுவார் தள்ளுக. எடுத்த என் பணி முடித்து நிற்கின்றேன். —— திருவருள் முன்னிற்க சுபம்.

இராசா. S. N. T. P. ராயர்

ஒரு நாடகம்.

முதற்காட்சி.

நேரம்—காலை—ஒன்பது மணி.

இடம்—சென்னை, புரசைப்பாக்கம்—ராயர்வில்லாசம்—முன்புறத்து ஹால்.

பாத்திரங்கள்—S. N. T. P. ராயர் M. L. C., வேடியார் மகன் கிருட்டிணன், வாலிப சங்கத்தொண்டர்கள்.

தொண்டர்கள்—வந்தனம்!—வந்தனம்!

ராயர்—வாருங்கள், உட்காருங்கள் தாங்கள் யாவர்? எதற்காக வந்தீர்கள்? தெரியவில்லையே.

முதல்தொண்டர்—நாங்கள் வாலிபசங்கத் தொண்டர்கள். அடுத்த வாரம் சட்டசபையில் பூரண மதுவிலக்குப் பிரேரபணை வரப் போகிறதல்லவா? அதைத் தாங்கள் ஆதரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள வந்தோம்.

இரண்டாம்தொண்டர்—வேறொரு வேண்டுகோளுமிருக்கிறது. தயவு செய்து தங்களுடைய தென்னமரங்களை கள் இறக்கக் கொடுக்கக்கூடாது.

ராயர்—நான் மீண்டும் சட்டசபை அங்கத்தினர் ஆவது எப்படியோ.

தொண்டர்—தாங்கள் சட்டசபையில் நியமன அங்கத்தினர் என்பது எங்களுக்குத்தெரியும், இருந்தாலும் தங்களுடைய வாக்களிக்கும் சுதந்திரத்தை யாரும் மறுக்கமுடியாது.

ராயர்—ஏழைகள் விடயத்தில் நீங்கள் இவ்வளவு சிரமப்படுவதைக் குறித்து சந்தோஷம். நானும் எனது கடமையைச் செய்வேனென்று நீங்கள் நம்பி இருக்கலாம்.

தொண்டர்—வந்தனம் போய்வருகிறோம்.

[போகிறார்கள்.]

ராயர்—முன்னுக்கு வரக்கூடிய பிள்ளைகள் காங்கிரசு மகாசபை என்னும் ஒரு விடமசபையால் இப்படிக் கெட்டுப்போகிறார்கள்—ஓகோ! மணி பத்து ஆய்விட்டது.

(எழுந்து உள்ளே செல்கிறார்.)

இரண்டாங் காட்சி.

நேரம்—மாலை மூன்று மணி.
இடம்—மகாராசா ஓட்டல்—ஒரு அறை.
பாத்திரங்கள்—விசுவநாதன், அப்பாசாமி, பதுமநாபன், அனந்தன், ராமநாதன், கிருட்டிணன்.

பதுமநாபன்—(மோட்டார் சத்தம் கேட்டு) அடே! விசுவம்—பேபி (சிறு மோட்டார்) வருகிறது.

விசுவநாதன்—ஐரோப்பியர் ஓட்டலுக்கு போய்விட்டு அப்படியே சினிமாவுக்குப் போகலாம்.

(வாசலில் மோட்டார் வந்து நிற்கிறது. கிருட்டிணனும், ராமநாதனும் இறங்கி உள்ளே வருகிறார்கள்).

அனந்தன்—அடே! ராமநாதன்—கூடவா. இவனை எங்கே பிடித்தாய்?

கிருட்டிணன்—வழியில் அகப்பட்டான் பிடித்து வந்தேன்.

ராமநாதன்—உளறுதே நானல்லவா உன்னைப் பிடித்தேன்.

பதுமநாபன்—(கையைத்தட்டி) அடேபையா இரண்டு டிபன்கொண்டு வா.

(சிற்றுண்டி வருகிறது—சாப்பிடத் தொடங்குகிறார்கள்.)

ராமநாதன்—பாண்டிச்சேரிக்குப் போனீர்களாமே.

அனந்தன்—பாவி யாவது சீமான்-கொடுத்துவைக்காத பாவி-பட்டணத்தில் ஒன்பது ரூபாய் கொடுத்து வாங்குகிற சாம்பயின் (ஒர்விக சீமை மது) புதுச்சேரியில் இரண்டு ரூபாய் தான் எவ்வளவு வித்தியாசம் பார்.

ராமநாதன்—உண்மையாகவே நீங்கள் குடித்ததாகவா சொல்லுகிறீர்கள் ஆ! என்ன துணிச்சல் உங்களுக்கு.

அனந்தன்—சுகம் அநுபவிக்கப் பிறந்தவர்கள் வெள்ளைக்காரர்கள் தானப்பா.

ராமநாதன்—கிருட்டிணன் துணிந்ததல்லவா எல்லாவற்றையும் விட ஆச்சரியம்.

கிருட்டிணன்—எனக்கென்னவோ இன்னும் சந்தேகமாய்த் தானிருக்கிறது. நாம் அவ்வளவு தூரத்துக்குப் போவது சரியல்ல வென்றே நினைக்கிறேன்.

விசுவநாதன்—நீ இப்படித் தான் சொல்லிக்கொண்டிருப்பாய். சுவியத்தில் ஒன்றும் குறைவில்லை.

கிருட்டிணன்—ஒரு சமாசாரம். இன்று காலையில் எங்கள் வீட்டிற்கு யூத் லீக் [வாலிபசங்கத்] தொண்டர்கள் இருவர் வந்தார்கள். சட்டசபையில் வரப்போகும் மதுவிலக்குப் பிரேரேபணைக்கு

ஆதரவளிக்கவேண்டு மென்று என் தகப்பனாரைக் கேட்டுக் கொள்ள—அவர்களை—காலேஜில் பார்த்த ஞாபகமிருக்கிறது.

பதுமநாபன்—எனக்குத் தெரியும் அவர்களை—கதர்ப்பித்தர்கள்.

ராமநாதன்—ரொம்பசரி ஒரு சிகரெட் கொடு.

பதுமநாபன்—அது தான் கிடையாது—வாங்கவேண்டும்.

விசுவநாதன்—வழியில் வாங்கிக் கொள்ளலாம்—கிளம்புங்கள்.

கிருட்டிணன்—எங்கே போவதாக உத்தேசம்.

விசுவநாதன்—முன்னமே சொன்னேனே—சினிமாவுக்கு—வழியில் ஐரோப்பிய ஓட்டலில் இறங்கிவிட்டு.

கிருட்டிணன்—எனக்குப் பிடிக்கவில்லை.

பதுமநாபன்—சே—சே. எழு—உனக்காகத் தானே முக்கியமாய்ப் போகவேண்டுமென்பது.

கிருட்டிணன்—வோட்டு எடுத்துவிடலாம்.

விசுவநாதன்—நல்லயோசனை. ஐரோப்பிய ஓட்டலுக்குப்போகப்பிரிய முள்ளவர்கள் கை தூக்குங்கள்.

(கிருட்டிணன் தவிர எல்லோரும் தூக்குகிறார்கள்.)

கிருட்டிணன்—பெரும்பான்மைவாக்கின்படி நான் நடக்கக் கடமைப் பட்டவன்.

அப்பா!—மாட்டேனென்றால் யார் விடுகிறார்கள்.

(எழுந்து வெளியே போகின்றனர்.)

மூன்றாம் காட்சி.

நேரம்—காலை ஏழுமணி.
இடம்—துரைவிலாச கொல்லைப்புறம்.
பாத்திரங்கள்—ராயர் மனைவி-சிவகாமி அம்மாள், வேலைக்காரி—தாயி.

சிவகாமி—ஏண்டி—தாயி—நேற்று ஏன் வரவில்லை? உன் மகளை அனுப்பினையே அவளால் என்ன செய்யமுடியும்? இப்படிப் பண்ணினால் உன்னைத் தள்ளிவிடுவேன்.

தாயி—[கண்களில் நீர் ததும்ப] அப்படி செய்யக்கூடாது அம்மா காப்பாற்றவேண்டும். புருடன் சண்டைபோட்டு அடித்து விட்டார். நேற்றெல்லாம் எழுந்திருக்கமுடியவில்லை.

சிவகாமி—ஐயோ! உன் புருடன் அவ்வளவு பொல்லாதவனா? ஐயா கிட்டசொல்லி போலீசில் எழுதிவைக்கச்சொல்லட்டுமா.

தாயி—அவர் நல்லவர்தாமா பாழும் கள்ளு அப்படிப்பண்ணுகிறது. முந்தாநாள் சம்பளம் கொடுத்தாயே குடித்துவிட்டு வந்து விட்டார்.

சிவகாமி—சம்பளம் எவ்வளவு.

தாயி—பத்து ஆபீஸில் மாதம் இருபத்திரண்டுரூபாய் சம்பளம். சௌக்யமாக இருக்கலாம்; ஆனால் சம்பளத்தில் முக்கால்வாசி குடிக்கப்போகிறதாம். அதனாலே ஒருபைசாகூட இட்டேறுவதில்லை.

சிவகாமி—கல்லுவர் என்று சொல்லுகிறாயே. நீ சொல்லிக்குடிக்காமல் செய்யக்கூடாதா?

தாயி—எவ்வளவோ சொல்லி செய்து பார்த்துவிட்டேன். நல்ல புத்தியாயிருக்கும்போது குடிப்பதேயில்லையென்று சொல்லுவார். சாமியை வைத்துக்கூட சத்தியம் செய்து இருக்கிறார். ஆனால் ஆபீஸிலிருந்து எத்தப்பாதையாக வந்தாலும் வழியில் பாழுங்கள்ளுக்கடை எதாவது ஒன்று குறுக்கிடுகிறது.

சிவகாமி—இந்த பாழாய்ப்போன கள்ளுக்கடைகளை ஏன் வைத்திருக்கிறார்களோ தெரியவில்லை.

தாயி—சுதந்திரவந்து கள்ளு—சாராயக்கடைகளை மூடப்போகிறார் என்று முன்னே சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். ஒன்றையும் காணோமே.

சிவகாமி—சரி இருக்கட்டும் சாமிக்கு நேரமாய் விட்டது; சீக்கிரம் காரியத்தைப்பார்.

[உள்ளே போகிறாள்.]

(தொடரும்.)

பு. கோ. இரத்தினசாமி காலிங்கராயர்.

எனது வேண்டுகோள்.

[நா. ஆத. சோ. ஆதினமழகன்.]

வாழிய கன்னர் மசபுழிப் போந்திர்
வேளிர் நாகர் விறல்செறி பல்லவர்
சோழபாதி தொல் பெயர் புனைந்த
வீரவேளுகாள்!—வீரவேளுகாள்!
வியனுலகளித்த வீரவேளுகாள்!
மன்னர்காள்! செல்வ வளனிறைந்தவர்காள்!
அஞ்சிலைத் தழ்ந்த வலரிடர் களைந்து
தஞ்செனப் புரக்கும் தகைசான் றோர்காள்
கல்வியிற் சிறந்துண்டு காசினி வியப்ப

பல்வித்தக் கவிபுனை பண்புடைப் பாணர்காள்.
இறைபத்திவி விளக்கி யாருறழ் கோவே
எனதுல கேத்திற இசைமிகு ஞானிகாள்
வான்பயி சோர்பும் மழைசேர் வள்ளல்காள்
தெவ்வொரு தக்கார் செயிர்பொறுக் கருளும்
அறிவுந் திறனும் அன்பும் பொருளும்
செறிவுறப் பிறங்க தெருள்மிக் காகி
நீதி நிறம்பா நெறிப்பாற் சென்று
ஒல்காப் புகழ்தலை யுயர்குல வையன்மீர்
முன்னை நிவ்வன் மூவாச் சீர்த்தி
பெற்றி நுயர்ந்திர் பெரிதாகும் புகழ்
இப்போழ் தங்கில் பென்னே—பென்னே
எங்கே நுங்க ளியற்கை மாண்பு
பிறரைப் பரிந்து பெற்றியுந் திட்பமும்
கல்வியும் பொருளுங் காசில்தன் மதிப்பும்
விழுமிய குணமும விரித்த சீர்களும்
யாண்டுற் றனகொல்—யாண்டுற் றனகொல்
விழித்திவீர் போதும் நும் வீரசேர தானை
திருடசென செறுபாள் தேசம் வைவரடம்
அத்தொழிற் சாதிக் கமைந்த வெனவும்
குடியர் வெறியர் கொலைவினைப் புல்லர்
அறிவிலி சிறுமூட வென்றனறைது பொருசார்
மிடிமையாற் றளர்ந்து வெம்புநர் பலரால்
அடிமைப் பணிக்கவ ராகு நா கூதி
காத்துக் காவொன் றியம்பிப் பழிப்பதாடும்
இம்மட்டாமோ வியம்புநர் வசைத் திறம்
செவிமடுத் திலிரோ—செவிமடுத் திலிரோ
வாளாக் கிடத்திரோ கோமா றிப்ப
நுங்கட் குறுகா நுவல்வீர் நுவல்வீர்
நுயர்கா இவ்வசை மாதும் வழக்கோ
அன்பு கெழீஇய அண்டகைப் பெரே
என்னகொல் முன்னை எம்மர பேற்றம்
இன்னைய விழிவில் பிறக்குமா றென்னே
ஒர்மின் ஓதமின் ஐம்பிற் போக்கை
பன்னிப் பன்னிப் பகர்தலும் வேண்டுகின்றேன்
ஆண்டார் குலத்தா கொடுமைக் குமைம்
கடுகுடிச் சாதிபம் சுவினை மாபம்
அருமை நீத்த மருள்புனை நினைவாம்
என்றென் றயலா ரேச வதிதல்
காப்பாற் றுமென் றிருதயத் தன்னி

அழுநாய்த் தேட அருமைய வறிஞர்
சிறந்த பரிசுகள் விஞ்சிடும் சங்கம்
கண்டிறைஞ்சிப் பதைக் கண்டுபே றுள்ளக்
பெற்றேன் வென்றி பெறுக வன்னார்
ஆண்டவ னருளால் பாசது மாயினும்
கம்புலனோர் கோத்திரத் துண்டாறு தவப்பயன்
எம்மிலக் கொள்கை இசைகொடு திருக்களர்
சுவாமிகள் தம்பியார் தொழுந்தகைப் பெரியார்
ஆற்றுநா ராமி யமைமற் றுடைப்பான்
கல்வி பரப்புவான் கனிகலை யுய்ப்பான்
செல்வம் சிறப்புவான் செழிப்பித் திடுவான்
சமூகவியற் றிறந்தா னெடுந் தகைவான்
எவ்வழி யெவ்வழி யெம்மா பேர்கள்
உறையுள ரேனு மொரோ வழித்தாக
அன்பு முறையிலி யாவரு மொன்றி
அற்புத விற்பன மெட்புறு நீராய்
வசைபடுத் திசையாய் வாழ்தற் குப்பல்
இயக்கங் கண்டு வியற்றுவான் வினைகள்
உள்ளதை ராமி ஊக்கமே பொருளாய்
கவின்பெறு புதினத்தான் கள்வர்கோ மானெனை
தோற்றுவித் ததன்வழி தொண்டாற் றுதால்
யாவரும் சேர்ந்துய வாதர வளிமின்
போதிய பொருளதாய்ப் போதரச் செய்மின்
அம்மா சிசுவை யன்பாய் வளர்மின்
முற்போக் கெய்த முயல்வி ராயின்
நற்பே றெய்தநல் லாருளி ரெனின்
கள்வர்கோ மானை காப்பதெனவ் வோர்கடன்
சாட்டைப் பருவ மெய்திய வவனை
செவிலித் தாயாய்ச் சேர்ந்து வளர்மின்
சுந்தர தாராய்த் தாங்குபி னவனை
அத்தோ டமைபோ தன்பர்கள் மீளிர்
சமூகமுன் னேற்றம் சமயத் தேற்றம்
அரிய ஆற்றம் யாவினு மேற்றம்
அடைவா னெழுஉம் அறிஞரா யன்னீர்
வேண்டுவ செய்ய விரைவி னெழுஉம்
எனது வேண்டுகோ ளிதுவே யிதுவே
இருளிரிந் தோடச் செயிரவி மாறும்
கள்வர் கோமான் கவினுற வாழிய
வாழிய வாழிய வாழிய வாழியவே.

"கள்வர் கோமான்."

"கள்வர்கோமான்", என்னும் குழந்தை பிறந்து பதினொரு மாதங்களே யாகின்றன. மிகவும் ஏழையான குடும்பத்தில் இச்சிசு பிறந்திருக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் இச்சிசுவானது, "என் குடும்பத்தார்களின் முதாதையர்கள் அரசர்களாயும், ஜமீன்தார்களாயும், பாளையக்காரர்களாயும் இருந்தார்கள்" என்று கதறுகிறது. கதறி என்ன பயன்? இச்சிசுவின் குடும்பத்தவர்கள் ஆதிகாலத்தில் எவ்வளவு செல்வவந்தர்களாயிருந்தால் என்னபிரயோசனம்? இப்பொழுது ஏழைகள் தானே? பஞ்சத்தவன் பழங்கணக்கைப் பார்ப்பதைப்போல் அநேக ஆண்டுகளுக்கு முன் நடந்தவற்றையெல்லாம் இப்பொழுது நினைத்து அழுவது அறியாமையென்று சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமாகாது எனினும் அவ்விதமே யாகும்.

ஆம்; "கள்வர் கோமானு"க்கு வயது இப்பொழுது பதினொரு மாதங்களே. இருந்தாலும், அவன் பதினொரு வயதானவனைப்போல், அணுகுகின்ற ஒவ்வொருவரையும், மாதந்தோறும் தட்டி எழுப்புகிறான். அவரவரின் குடிப்பிறப்பையும் அவரவர்களுக்குச் சொல்லி, ஒவ்வொரு கள்வருடைய மனதையும், புத்தியையும் விசாலப்படுத்துகிறான். கோப்பெருங் கள்வர் ஒவ்வொருவருக்கும், மதியளிக்கும் மதியாக விளங்குகிறான். இவனைப்போற்றி வளர்க்கும், மாதவாயர் அவர்கள் விண்ணப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறபடி, இச்சிசுவின் பெயரால் ஒரு அச்சுக்கூடம் ஏற்படுத்துவதற்கு நாம் எல்லோரும் ஏகமனதோடு, உதவி செய்வோமானால், அதுவேதான் "கள்வர் கோமானு"க்குச் செய்யும் கைமாறாகும். ஆதிகாலத்தில் கோப்பெருங் கள்வர்கள், அரசர்களாகவும், பாளையக்காரர்களாகவும் இருந்து, காலகதியில் தாழ்ந்த நிலைமையை அடையக்காரணமென்ன? அவர்கள் அளவுகடந்து தங்கள் சொத்தையெல்லாம் தர்மம் செய்ததும், கோவில்களுக்குத் தங்கள் கிராமங்களை சர்வமானியமாக விட்டதும், ஆரியர்களை தெய்வமெனக் கருதிக் குருட்டு நம்பிக்கையுடன் அவர்கள் சொன்னபடியெல்லாம் நடந்து வந்ததுமே காரணமாகும். இப்படியெல்லாம் நடந்து வந்ததின் பலனால் தற்காலம் நம் வகுப்பாரின் பெரும்பாலோர், கல்வியறிவு சிறிதுமின்றி, பரம ஏழைகளாகி, வயிறு நிறைய சாப்பிடக் கூட வகையின்றிக் காலை முதல் மாலைவரை உழைத்து வருவதை யாராவது மறுக்கமுடியுமா? தஞ்சையில் கள்வர் சங்கம் ஏற்பட்டு சுமார் ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும் நம் சமூக சீர்திருத்தத்திற்கு அநுகூலமாக என்னென்ன ஏற்பாடு

கள் செய்யப்பட்டன? அதனால் எவ்வளவு பலன் ஏற்பட்டது? இங்குமங்கும் பெயருக்காக, சிற்சில பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தியதைத் தவிர, நம் சமூகம் முன்னுக்கு வரவேண்டிய தீவிர முயற்சி எதுவும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்தினதைத் தவிர வேறு என்ன முயற்சி வேண்டுமென்று கேட்கலாம். என்ன காரணத்திற்காகப் பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்பட்டனவோ, அந்தக் காரணங்கள் ஈடேறினவா? தஞ்சை, திருவாரூர், மன்னார்குடி, மாயவரம் முதலிய ஊர்களில், பள்ளியில் வாசிக்கக்கூடிய வயதுள்ளக் குலச்சிறுவர்கள் சிறு சுமைகள் முதலியவைகளைச் சுமந்து காலை முதல் மாலைவரையில் தெருத்தெருவாய் அலைந்து விற்றுவருவது என்னளவாவது குறைந்ததா? இப்படியிருக்க, மேற்படி பள்ளிக்கூடங்கள் சரிவர நடந்துவருகின்றன என்று சொல்ல முடியுமா?

நாம், மூடப்பழக்கங்களிலும் அனாவசியமான விடயங்களிலும் நம் காலத்தை வீணாக்குகிறோம் என்னும் பொருள் படும்படி சென்னையில் வெளியாகும் Revolt என்னும் ஆங்கில வாரப்பத்திரிகையில் ஒரு அறிஞர் கீழ்கண்டவாறு எழுதுகிறார் :—

“இதர தேசங்கள் கம்பியில்லாத் தந்தி, புகைப்படம் எடுக்கும் விதம் இவைகளை ஆராய்ச்சி செய்வதிலும், நட்சத்திரங்களோடு நெருங்கிப் பழகுவதிலும், தங்கள் கோரிக்கைப்படி மழை பெய்யச் செய்வதிலும், மணிக்கு நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் வீதம் ஆகாயத்தில் பறப்பதிலும், பேசும் யந்திரம் கண்டுபிடிப்பதிலும், மனிதனுடைய வாழ்நாளை அதிகப்படுத்துவதிலும், அநேக ஆயிரம் மைல்களுக்கப்பால் பாடப்படும் பாட்டை இப்பாலிருந்து கேட்பதிலும், தண்ணீருக்குள் மூழ்கி அதிக நேரமிருப்பதிலும், பெட்ரோல் என்னும் எண்ணெயின்றி ஓடக்கூடிய “மோட்டார் கார்கள்” கண்டு பிடிப்பதிலும், வைக்கோலால் கடிகாரங்கள் செய்வதிலும், சமுத்திரத்தைக் குறைந்த காலத்தில் நீந்திச் செல்வதிலும் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கும் இக்காலத்தில், நமது தேசமோ ஒரு பஞ்சமன் குளத்தில் தண்ணீர் எடுக்கலாமா கூடாதா என்றும், ஒரு நாடார் நமது ஆலயத்திற்குள் நுழையலாமா கூடாதா என்றும், ஒரு சூத்திரனுக்கு வடமொழியைக் கற்றுக்கொடுக்கலாமா கூடாதா என்றும், சூரியன் எட்டுக் குதிரைகளால் இழுக்கப்படுகிறானா அல்லது பதினாறு குதிரைகளா என்றும், தீபாவளி புரட்டாசி மாதத்தில் வருகிறதா அல்லது ஐப்பசி மாதத்திலா என்றும், திருமாலின் நெற்றியில் இருக்கும் நாமம் தென்கலை நாமமா அல்லது வடகலையா என்றும், விபூதியை குழைத்துப் பூசுவதா அல்லது குழைக்காமலா என்றும், சீதையானவள் தன் மயிரைப் பிடித்துத் தூக்கிக் கொண்டு போகப்பட்டாளா அல்லது பூமியோடு சேர்த்து தூக்கிக்கொண்டு போகப்பட்டாளா

என்றும், கடவுளுக்கு ஏழு தேவஸ்திரீகள் வேண்டுமா அல்லது அதிகம் தேவையா என்றும், ஒருவர் இறந்தால் அதனால் ஏற்படும் தீட்டு பத்து நாளைக்கிருக்கிறதா அல்லது 16 நாளைக்கிருக்கிறதா என்றும், கப்பல் பிரயாணம் செய்தால் எவ்வளவு காலம் தீட்டு, ரயில் பிரயாணம் செய்தால் எவ்வளவு காலம் தீட்டு என்றும், சைவமதம் பெரிதா அல்லது வைணவமதம் பெரிதா என்றும், தேவாரம் பாடிய பிறகு பிரசாதம் கொடுப்பதா அல்லது வேதபாராயணம் செய்த பிறகு கொடுப்பதா என்றும், ஒப்பாரி என்னும் அழுகையானது ஆரியர்களுக்குச் சொந்தமானதா அல்லது திராவிடர்களுக்குச் சொந்தமானதா என்றும் கண்டுபிடிப்பதில் தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொண்டும், இன்னும் ஒரு முடிவுக்கு வந்தபாடில்லை” மேலேசொல்லப்பட்ட விடயத்தின் உண்மை உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் விளங்கும்.

நமது குலம் நாளடைவில் சீர் கேடான நிலைமைக்கு வந்ததின் காரணம் நாம் தொன்றுதொட்டு அனுசரித்துவரும், குருட்டுத்தனமான கொள்கைகளே என்பது என் நோக்கம். ஆதியில் மத்திய ஆசியாவிலிருந்து, வயிற்றுப் பிழைப்புக்காக கைபர் அல்லது போலன் கணவாய் வழியாக நமது நாட்டிற்குவந்த சுயநலப்பிரியர்களான ஆரியர்கள், தங்களை முதன்மை சாதி என்று சொல்லி நம் நாட்டவர்களை நான்கு சாதியாகப் பிரித்து, அவர்களுக்கு அநேக விதமான பொய்யான சமாச்சாரங்களை சொல்லி அவர்களை ஏமாற்றி அதன்மூலமாக, சிரமமான யாதொரு வேலையும் செய்யாமல் கோவில்களின் உதவியாலும், பஞ்சாங்கம், தெர்ப்பைப்புல் இவைகளின் ஒத்தாசையாலும் இன்னும் அநேகவிதமான குருட்டுத்தனமான கொள்கைகளாலும், வயிறுவளர்க்கத் தலைப்பட்டார்கள். நம் குலத்தவருள் கல்விச் செல்வம், பொருட்செல்வம் நிறைந்த பெரியார்கள் கூட இவ்விப்பிரர்கள் மாயவலைக்குத் தப்பினரில்லை.

கடவுளால் அளிக்கப்பட்ட செல்வத்தை தர்மத்திற்காக செலவு செய்கிறோமென சொல்லிக்கொண்டு இப்பெரியார்கள், இவர்களைச் சுற்றிலுமுள்ள நம் குல ஏழைமக்களை அலட்சியம் செய்து, சோம்பேறிகளாகக் காலம் தள்ளும் ஆரியர்களைத் தங்களது தர்மத்தினால் உண்டுகளிக்கச் செய்வதை இன்றைக்கும், காணலாம். பூண்டியில் ராவ்பகதூர். வீ. அண்ணாசாமி வாண்டையார் அவர்களின் தர்மசத்திரத்தில் ஒவ்வொரு நாளும் சராசரி எத்தனை ஆரியர் உண்டுவருகிறார்கள். எத்தனை ஆரியரல்லாதாருக்கு அன்னம் இடப்பட்டுவருகிறது. அதில் சாப்பிட்டுவரும் பிராமணர்கள் திராவிடரைவிட எண்ணிக்கையில் அதிகமல்லவா? வயிற்றுச் சோற்றுக்கு வழியின்றி காலை முதல் மாலைவரைசிரமப்பட்டுத் தங்கள் வாழ்நாளுடன்” வழக்காடி வரும் நம் குலமக்கள் சிரமப்படும்பொழுது, ஒரு வேலையும் செய்யாது

சோம்பேறிகளாகக் காலந்தள்ளும் ஆரியர்கள், தீண்டப்படாதவர் என்று அவர்களால் சொல்லப்படும் நம் குலப்பெரியாரின் சொத்திலிருந்து நடத்தப்படும் தர்மசத்திரத்தில், அட்டகாசத்துடன் சாப்பிட்டு வருவதற்கு என்ன பாத்தியமிருக்கிறது? அப்படியென்று யாராவது ஓர் திராவிடர் இச்சத்திரத்திற்கு சாப்பாட்டிற்கு வந்துவிட்டாலோ, அங்குள்ள தண்டச்சோற்று ஆரியர்கள் அவரை சாயுங்காலம் வரையில் காக்கப்போட்டு, கடைசியான செல்லும் கல்லும் நிறைந்த சொச்சம் சாதம் போடுவார்கள். மற்ற விடங்களிலும் நம் குல இதரபெரியார்கள், ஏற்படுத்தியிருக்கும் அன்னசத்திரங்களிலும், அநேகமாக இதே முறைப்படிதான் நடந்துவருகிறது. இவர்களுக்கு தங்கள் சொத்தை சரியானவகையில் செலவு செய்ய வழிதெரியாவிட்டால் ஒரு சாப்பாடுமட்டும் உண்டுகளிக்கும்படி ஏன் அனாவசியமான செலவு செய்ய வேண்டும்?

கோவில்களுக்குப் போனால் அங்கேயும் இவர்கள் நம்மை விட்டபாடில்லை. அங்கே மூலவிடத்தின் அருகிற்போவதற்குத் தங்கள் குலத்தவரைத் தவிர வேறுயாருக்கும் பாத்தியதை இல்லையென்றும், சுவாமிக்கு தீப ஆராதனை முதலியவை செய்வது அவர்களுக்கே உகந்ததாம் என்றும், சொல்லி ஏழைகளென்று கூட கருதாமல் நம்மவர்களிடம் பணம் பறிக்கிறார்கள். இது இம்மட்டோ, நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் வாளாவிருப்பினும், இவ்வாரியர்கள் உங்களை விட்டபாடில்லை. உங்கள் வீட்டில் கல்யாணம் நடந்தாலோ, குழந்தை பிறந்தாலோ குழந்தைக்கு நாமகரணமிட்டாலோ, யாராவது இறந்தாலோ இறந்தவருக்கு கர்மம் செய்தாலோ, அல்லது ஆண்டுதோறும் வருடாப்தியம் (திவசம்) செய்தாலோ, இந்த ஆரியர்களை அத்தினத்தில் பணம் பறிப்பதற்கு முதலில் காணலாம். இவர்களிருந்து நடத்திய கல்யாணத்தில் மணமகளாவது, மணமகனாவது, இறந்துபோவதில்லையா? பிறந்த குழந்தைகளுக்கு இவர்களிருந்து நாமகரணமிட்டால் அந்த குழந்தைகளில் சில இறந்துபோவதில்லையா? இறந்துபோனவர்களை அடக்கம் செய்வதில் இவர்கள் இருந்தால் தான் பிரேதம் அடக்கமாகுமா? கர்மம் செய்யும் காலத்திலோ, திவசம் செய்யும் காலத்திலோ, ஆரியர்கள் இருந்தால் தான் இறந்தவர்களின் ஆத்மா முக்தி அடைவதற்கோ, அல்லது இறந்தவர்கள் திவசம் கொடுப்பவர்களின் முன்னால் தோன்றுவதற்கோ, ஏதுவாகுமோ? இவ்வாறு ஒவ்வொரு குடும்பத்தார்களும், இவ்வாரியர்களுக்கு வருடந்தோறும் கொடுக்கும் வரியானது அவர்கள் சர்க்காருக்கு வருடந்தோறும் கொடுக்கும் வரியைவிட அதிகமானது. ஆதலின் தொன்றுதொட்டு நம்மவர்கள் இவ்விதமாக அனாவசியமான செலவுகள் செய்து, கேவல நிலைமைக்கு வந்தார்கள்.

இவ்வாரியர்கள் இம்மட்டோடு நிற்கவில்லை. இந்தியாவின் பூர்வீக குடிகளாகிய நம்மிடத்திலே பணம் பறித்து நம்மையே தீண்டப்படாதவர்களென்று, ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். இவர்களின் மனோதைரியந்தான் என்னே! நம்மைத் தீண்டப்படாதவர்களென்று இவர்கள் ஒதுக்கிவைத்தால் நமக்கு எவ்வளவு ஆத்திரம் உண்டாகிறது? ஆனால் திராவிடரில் ஒருசாராரை தீண்டப்படாதவர்களென்று நாமும் அவர்களை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம். நாம் உபயோகிக்கும் கிணற்றிலோ அல்லது குளத்திலோ, தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பினன் தண்ணீர் எடுத்தால் அவன் கிராமத்தாரால் அடிக்கப்படுகிறான். ஆதித்திராவிடர்களுக்கு நம்மவர்களோ அல்லது ஆரியர்களோ, சுயேச்சை யென்பதைக் கொடுக்கவில்லை. அவர்களை அடிமைகளாகவே கருதி நடத்துகிறார்கள். ஒரு ஆதித்திராவிடன் கணுக்கால் மட்டும் துணியுடுத்திக் கொண்டு காலில் செருப்பும் கையில் குடையுமாக நம் குலத்தார்கள் வசிக்கும் தெருவில் நடந்துவிட்டால் அவனை நம்மவர்கள் தங்களால் எவ்வளவு இயலுமோ அவ்வளவு இம்சையும் செய்துவிடுகிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட மடமையாண்மை, மிகவும் மிலேச்சத்தனமானது என்று சொல்லுதல் அதிகமாகுமா? ஆனால் இதற்கெல்லாம் காரணம் இவ்விருபிரிவாரே.

இன்னும் இவ்வாரியர்களால் நம் குலம் கெட்டதோடல்லாமல், செய்துவரும் அக்கிரமங்கள் முழுமையும் இக்கட்டுரையிலேயே எழுதிவிடுவதென்றால் சாத்தியமன்று.

நாம் ஆரியர்களுடைய மாயவலையில் சிக்கியிருக்கும் விதங்களையும், நம் குலம் முன்னேறுவதற்கு ஏதுவான உண்மை வழிகளையும் தெரிவதற்கு வழியின்றி, ஒரு சிறைக்கூடத்துள் இருட்டில் கிடக்கப் பிரியப்படுவதை ஒக்க, நாம் சிறைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

எழுத்துவரையில் எவ்வளவாகிலும் எழுதலாம். பேச்சு வரையில் எவ்வளவாகிலும் பேசலாம். ஆனால் எழுதுகிறபடிக்கோ அல்லது பேசுகிறபடிக்கோ, நடப்பது அவ்வளவு சுலபமான காரியமல்ல. இதை நம் குலத்தலைவர்களே முன்னின்று, நடத்திக்காண்பிக்கும் பட்சத்தில் நம் குலத்திலுள்ள பெரும்பாலோரும் அதேபோல் நடப்பார்கள். உதாரணமாக தீண்டாமையை ஒழிக்கவேண்டுமென்றால் நம் குலத்தலைவர்களே அத்தீண்டாமையை விலக்கி நடத்திக் காண்பிக்க வேண்டும்.

என்பதும் குறிப்பாற் பொருளையுணர்த்தும் என அறிக. அன்றே என்பது தேற்றப்பொருள் குறித்துவரும் என்றார் சேனாவரையர். நச்சினார்க்கினியர் 'இஃது மற்று அன்றே' என உதாரணம் காட்டி விளக்கினர். 'கட்டிடன் அன்றோ இழுக்குடை மரபின்' (சிலப்பதி-கா. 16) தேற்றப்பொருளில் வந்ததென்றார் அடியார்க்கு நல்லார். பிறைடைய பிரமாபுரமேவிய பெம்மான் இவன் அன்றே' என்பதும் அது. பேராசிரியர் கேட்பது பயனாக வரும் என்பர்.

இனி, 'அன்றோ' என்பது இசை நிறையாகவும் அசைநிலையாகவும் வரும். 'தோழி செஞ்சன்றோ' (சிலப். கா-24) இசை நிறை. 'நீக்கமின்றி நிற்பன் அன்றே' (சிவஞானபோதம்.) 'பெரிய வாழ்க்கை பெற்றனே அன்றோ' [சிலப். கா-14] அசை நிலை. 'தேவாதி தேவனவன் சேவடிசேர் தும் அன்றே' [சிந்தாமணி] என்பதும் அது.

இனி இச்சிந்தாமணிச் செய்யுளில் வரும் அன்றே என்பதை நச்சினார்க்கினியர் அன்று + ஏ எனப்பிரித்து இரண்டு சொல்லாகக் கொண்டு அன்று அசை என்றும் ஏ ஈற்றசை என்றும் கூறினர். சன்னூலில் 'யாகா பிறபிறக் கரோபோ மாதிகுந் தின்குரைபோரு போதுள் இருந்திட்டு அன்று ஆம் தாம் தான் தின்று தின்று அசை மொழி' என்னும் சூத்திரத்தில் 'அன்று' என்பது அசைநிலை என்றார் மயிலைநாதர். நச்சினார்க்கினியர் மயிலைநாதர் கொள்கையின்படி உரைத்தார் போலும்.

இவர் இங்ஙனமிருவகையாகப் பிரித்துரைத்தற்குக் காரணம் யாதோ? சூத்திரத்தில் 'அன்றி, றேயும்' என்று குறிப்பிட்டிருப்பினும், 'அன்று' வேறு 'ஏ' வேறுமொழி என்னும் கருத்துப் போலும். அப்படியாயின், அன்று என்பது ஏகாரத்தோடு சேராமல் தனித்தும் அசைநிலையாக வருதல் வேண்டும். இலக்கியங்களில் எவ்விடத்திலும் அவ்வாறு காணவில்லை. அதுவன்றியும் அன்றோ என்பதும் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டு அன்று எனவும் ஓ எனவும் வர வேண்டும், அதற்கும் இலக்கியம் காணோம். ஆகலின், மயிலைநாதர் கொள்கையும் நச்சினார்க்கினியர் கொள்கையும் [illegible] கொள்க. 'தேவாதி தேவன்—அன்றே' என்புழி 'அன்றே' என்பது முழுதும் அசைநிலையாகி வந்தது எனப் பேராசிரியர் 'அவ்வச்சொல்லிற் கவையவை பொருளென' என்னும் சூத்திரவுரையிற் கூறுமாறு காண்க.

(தொடரும்)

ம. ஆ. சோமசுந்தரம்பிள்ளை, தமிழ்ப்பண்டிதர்,
மன்னார்குடி.

212719.

ஒரு மகானல் அடியேனுடைய முன்னோர்க்கு
அளித்த முறைப்படி அவர்கள் கையாண்டு
சௌக்கியத்தையடைந்தும்
அடியேனும் கையாண்டு நன்மைகள்
அடைந்திருக்கிறனமையால்

சகலவிதமான
யானைக்கால், குஷ்டம்,

குன்மம், காசம், நீர்ரோகம், கொடிய மேகங்கள்,
மேகப்படைகள், பாரிசவாயு,
கைகால்பிடிப்பு, நிமிர்வாயு, உவத்திரம்,
கண்டமாலை, கன்னப்புத்து, லிங்கப்புத்து
பேர்ளிப்புத்து முதலிய சகல ரோகங்களையும் கடவுள்
கிருபையால் தருந்த ஒளஷதங்களைக்கொண்டு
நிவர்த்தி செய்யப்படும்.

மைசூர் கவர்ன்மெண்டாரும், நியூயார்க், லண்டன்,
டோக்கியோ, பர்லின், பாரிஸ், அமெரிக்கா முதலிய நகரங்களின்
இண்டர்நேஷனல் சொஸைட்டியாரும்,
இங்கிலீஷ் டாக்டர்களாலும் பரிசீலனை செய்து மெடலும்
நற்சாட்சிப் பத்திரங்களும் பெற்றது.

ஸ்ரீ கிருஷ்ண டெண்டல் பாம்.

இவ்வற்புத ஆயுர்வேத பற்பொடி சகல பல் வியாதி
களையும் போக்கி பற்களை உறுதியாக்கக்கூடியது.

பாட்டில் 1 க்கு விலை அணா 4.

எல்லா ஷாப்புகளிலும் கிடைக்கும்.

M. R. ராஜகோபால பிள்ளை,
சந்தான கிருஷ்ண ஆயுர்வேத மெடிகல்ஹால்,
மன்னார்குடி. S. I. R

Printed at the C. L. V. Press, Mannargudi. Edited & publishe[d]
T. M. Swaminatha Mathavarayar, Mannargudi, Tanjore Dt.